ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
15
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 538
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩ ΕΤΕΙ

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς νέας σχολικῆς περιόδου θεωροῦμεν πρῶτον ὑποχρέωσὶν μας, νομίζοντες ὅτι ἐν τούτῳ διερμηνεύομεν τὴν γνώμην καὶ τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς, ν' ἀπευθύνωμεν θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς τοῦ Νομοῦ μας, οἱ ὁποῖοι, ἐν τῷ συνόλῳ των, μέχρι σήμερον, ἐμόχθησαν ὑπεράνθρώπως, χάριν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν παιδιῶν τῆς Χαλκιδικῆς, καταβάλλοντες πρὸς τοῦτο φροντίδας, ἀντιστρόφως ἀναλόγως πρὸς ἐκείνας, τὰς ὁποίας δι' αὐτοὺς λαμβάνει τὸ Κράτος.

Δὲν θὰ θίξωμεν κἂν τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας ζήτημα, ἐν τῇ γενικότητὶ του, ἀφ' ἑνὸς μέν, διότι τοῦτο θὰ ἐξήρχετο τῶν τοπικῶς περιωρισμένων γραμμῶν, τὰς ὁποίας ἀκολουθεῖ ἡ Ἐφημερὶς αὕτη, ἀφ' ἑτέρου δέ, λόγω τῆς μεταβατικῆς πολιτικῆς περιόδου, τὴν ὁποίαν διανύομεν.

Θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν τοπικὴν θεώρησιν τοῦ θέματος καὶ τούτου ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως, ἐκδηλοῦντες τὸ σχετικὸν ἐνδιαφέρον μας διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Νεολαίας τῆς Χαλκιδικῆς, τὴν ὁποίαν θεωροῦμεν, ὡς τὴν βασικωτέραν τῶν προϋποθέσεων τοῦ εὐτυχοῦς μέλλοντος τῶν παιδιῶν μας καὶ συνεπῶς τῆς Χαλκιδικῆς μας τῆς αὔριον.

Τὸ ἔργον τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας ἀρχίζει καὶ ἐφέτος ἐν μέσῳ τῶν συνήθων πλέον δυσχερειῶν, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς ἀνεπαρκοῦς σχετικῆς μερίμνης τοῦ Κράτους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν μέγας. Μικρὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκπαιδευτῶν. Καὶ μικροτέρα ἡ ποσότης τῶν διαφόρων ἐκπαιδευτικῶν μέσων.

Μονοτάξια πολλὰ δημοτικὰ Σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ εἶναι τοὐλάχιστον διτάξια καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ὀλιγοτάξια, ἐνῶ ἔδει νὰ εἶναι πλήρη. Μόνος του καὶ χωρὶς τ' ἀπαιτούμενα μέσα ἀγωνίζεται ὁ ἥρως Διδάσκαλος νὰ ἀναπτύξῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν πλήθους παιδιῶν, ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ὁποίων, λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ των, εἰς τὰ προηγμένα κράτη, ἀνατίθεται εἰς τρεῖς τοὐλάχιστον διδασκάλους, ἐφοδιαζομένους καὶ δι' ὅλων τῶν συγχρόνων ἐκπαιδευτικῶν μέσων. Καὶ διοικεῖ πολλάκις καὶ τὸ Σχολεῖον, διαθέτων πολὺν καθ' ἑκάστην χρόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σχετικῆς γραφικῆς κλπ. ἐργασίας. Καὶ ὑποχρεοῦται ἀκόμη ν' ἀπασχολῆται καὶ εἰς σωρείαν ἄλλων, ἐκτὸς τῆς κυρίας ἀποστολῆς του κειμένων, καθηκόντων, φροντίζων δι' ὅλα σχεδὸν τὰ ἐνδιαφέροντα τὸ Κράτος ζητήματα τοῦ χωριοῦ.

Ὁ καθηγητὴς ἐξ ἄλλου ὑπερακοντίζων πᾶσαν ὑποχρέωσὶν του προσπαθεῖ ἐργαζόμενος ὅσον δύναται, ὑπὲρ τὸν κεκανονισμένον χρόνον νὰ μορφώσῃ τριπλάσιον ἀριθμὸν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον δέον νὰ ἀναλαμβάνῃ ἕκαστος τῶν καθηγητῶν. Καὶ ἀναγκάζεται νὰ διδάσκῃ καὶ μαθήματα, μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὴν εἰδικότητά του, ἵνα μή, ἐλλείψει τοῦ εἰδικοῦ συναδέλφου του, στερηθῶσι τελείως τῆς σχετικῆς διδασκαλίας οἱ μαθηταὶ του.

Καὶ παρ' ὅλα ταῦτα κατώρθωσαν μέχρι τοῦδε οἱ ἐκπαιδευτικοὶ μας, ἀναλίσκοντες ἑαυτούς, νὰ διατηρῶσιν εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον τὴν Παιδείαν ἐν τῷ Νομῷ μας.

Ἄξιοι ἑπομένως τῶν εὐχαριστιῶν τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς εἶναι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ μας.

Ἤδη μέλλοντες μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου νὰ συνεχίσωσι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντὸς των, δέον νὰ τύχωσι τῆς πλήρους συμπαραστάσεως τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν.

Ἡ Ἐφημερὶς αὕτη ἰδιαιτέρως ἐκτιμῶσα τὸ ἔργον των, πλὴν περιπτώσεων παραδόξων καινοτομιῶν, αἵτινες ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ἐμφανισθῶσι, θὰ εἶναι πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν των.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Χθὲς ἀκόμα ὅλος ὁ συνειδητὸς Ἑλληνορθόδοξος κόσμος ἐπανηγύρισε τὴν Ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Τὰ ἁγιασμένα λουλούδια τοῦ βασιλικοῦ, ποῦ ἀπεκόμισαν οἱ εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ στὰ σπίτια τους καὶ στόλισαν μὲ κατανυκτικότητα τὸ ἱερὸ εἰκονοστάσιό τους, ἀκόμα εἶναι ζωντανὰ καὶ σκορπίζουν ὁλόγυρα τὸ ἄρωμα τῆς πίστεως καὶ τῆς θεοσεβείας. Βρισκόμαστε λοιπὸν ἀκόμα μέσα στὸ τρισαγιασμένο καὶ μοσχομυρωμένο κλῖμα τῆς μεγάλης ἑορτῆς καὶ μποροῦμε σήμερα σὰν ἕνα εἶδος ἱεροῦ ἀντίλαλου νὰ κατα γίνουμε μέθεμα ποὺ θυμίζει τὸν τίμιον Σταυρόν.

Γιὰ μᾶς τοὺς χριστιανοὺς ὁ τίμιος Σταυρὸς εἶναι ἕνα σχῆμα πανσέβαστο, πανίερο, πανάγιο. Μᾶς φέρνει στὴ θρησκευτικὴ μας μνήμη ἕνα φρικιαστικὸ θάνατο εἶναι ἡ ἀλήθεια. Μὰ ὁ σκληρότατος αὐτὸς θάνατος δὲν εἶναι κατὰ βάθος νίκη τῶν δαιμονιακῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου τούτου. Ἀλλὰ εἶναι μιὰ θελη ματικὴ παράδοσις τοῦ Χριστοῦ στὰ κακοῦργα σχέδια τῶν κακοποιῶν γιὰ νὰ συντελεσθῇ ἡ μεγάλη θυσία τῆς ἀγάπης. Ὥστε ὁ Χριστὸς νὰ μὴν εἶναι μόνο Διδάσκαλος τῆς θεϊκῆς ἀγάπης ἀλλὰ καὶ Σωτῆρας μας: «Ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν... ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» εἶπεν ὁ Κύριος. «Πρέπει ὁπωσδήποτε ὁ Θεάνθρωπος νὰ σταυρωθῇ Γιατὶ μόνον ἔτσι θὰ μπορεῖ νὰ γίνεται δεκτὴ τοῦ κάθε πι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΜΗΝΙΣ
ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 10—9—1963
Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν
Τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Ἐνταῦθα

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου σας διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πρὸ τοῦ Σταθμοῦ τοῦ ΚΤΕΥΛ Δημοτικῶν ἀποχωρητηρίων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ἐκαλέσαμεν κατ' ἀρχὴν εἰς ἀπολογίαν τὸν ἐντεταλμένον διὰ τὴν καθαριότητὰ των ὁδοκαθαριστὴν ἄν καὶ ἐθεωρήσαμεν ὑπερβολικὰ τὰ γραφόμενα, καθ' ὅσον καὶ ἡμεῖς πολλάκις διερχόμενοι ἐκεῖθεν, κάμνομεν χρῆσιν αὐτῶν, καὶ ἡ ἐπιθυμία μας συμπίπτει πρὸς τὴν τῶν πιεπονουμένων καὶ τὴν ἰδικήν σας, ὅπως τὰ ἀποχωρητήρια ταῦτα διατηροῦνται ἀπολύτως καθαρὰ Τοῦτο θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον ἂν διετηρεῖτο εἰς ταῦτα ἰδιαίτερος καθαριστὴς ὁ ὁποῖος καὶ νὰ εἰσέπρατιε διόδ.α ἀπὸ τοὺς ποιουμένους χρῆσιν, διότι ἂν καὶ ὁ ἐντεταλμένος ὁδοκαθαριστὴς καθιερίζει τοῦτα εἰς συχνότατα διαστήματα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μόλις ὅμως ἀποχωρήσει τούτων μεταξὺ τῶν ἐν συνεχείᾳ ποιούντων χρῆσιν αὐτῶν εὑρίσκονται ἀτυχῶς μερικοὶ οἱ ὁποῖοι οὐροῦν ἢ ἀποπατοῦν ἐκτὸς τῶν λεκανῶν ἢ καὶ τινες μητέρες ποὺ βάζουν τὰ παιδιά των καὶ ἀποπατοῦν εἰς τὸν διάδρομον τῶν ἀποχωρητηρίων καὶ φυσικὸν εἶναι νὰ δημιουργεῖται προσωρινῶς δυσοσμία καὶ ἀηδία μέχρι τοῦ νέου καθαρισμοῦ. Καὶ τοῦτο διότι εἶναι συνεχὴς καὶ μεγάλη ἡ χρῆσις των, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται ἔναντι τοῦ Σταθμοῦ τοῦ ΚΤΕΥΛ καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ ταβέρνας καὶ κατὰ τὰς ἀφίξεις τῶν λεωφορείων παρατηρεῖται νὰ σχηματίζεται ὁλόκληρος οὐρὰ ἀγωνιώντων.

Καὶ ἡμεῖς μὲν καταβάλλομεν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς καθαριότητος τῶν ἐν λόγῳ ἀποχωρητηρίων. Ὑμεῖς ὅμως διερωτήθητε ἂν ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀποχωρητήρια τόσον εἰς τὸ Σταθμαρχεῖον τοῦ ΚΤΕΥΛ ὅσον καὶ εἰς τὴν παρακειμένην ταβέρναν, ὡς ἔχουν ὑποχρέωσιν, καὶ διατὶ ἡ Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία δὲν ἐπέβαλε τὴν κατασκευὴν τοιούτων, καὶ ὑποδεικνύετε μόνον εἰς τὸν Δῆμον τὴν κατασκευὴν συγχρόνων ἀποχωρητηρίων, διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁποίων δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ὑποδείξεων ἀλλὰ χρημάτων, τῶν ὁποίων ἀτυχῶς στερούμεθα.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Δήμαρχος
ΑΘ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

ΣΗΜ. ΦΩΝΗΣ

Ἡ Ἐφημερὶς αὕτη σχολιάζει πᾶν ὅ,τι περιέρχεται εἰς γνῶσιν της καὶ καλοπίστως ἐξεταζόμενον κρίνεται, ὡς δεόμενον σχολίων, ἐπιδιώκουσα οὐχὶ τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπιβολὴν τῆς σχετικῆς ἀπόψεως της ἀλλ' ἁπλῶς τὴν ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος, πρὸς ἐξέτασίν του καὶ ἐξεύρεσιν τῆς καλυτέρας δυνατῆς λύσεως. Ἐξ' ἑτέρου οὐδέποτε ἰσχυρίσθη αὕτη, ὅτι τὰ πανθ' ὁρᾶ. Τὸ γεγονὸς ἐπομένως, ὅτι δὲν παρετήρησε καὶ δὲν ἐσχολίασεν ἀναλόγους παραλείψεις ἄλλων, οὔτε τὴν ...παντεποπτείαν της θίγει ἀλλὰ καὶ οὔτε καὶ σημαίνει, ὅτι ἔδει νὰ ἀποσιωπήσῃ, τὴν σχολιασθεῖσαν δημοτικὴν παράλειψιν, ἥτις ἐγένετο εἰς

ΟΥΤΕ ΕΙΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΞ

Ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθές, δοθέντος ὅτι καταγγέλλεται ἐνυπογράφως, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς εἰς ἄλλην σελίδα μας δημοσιευομένης ἐπιστολῆς τοῦ κ. Δ. Διαβάτου, ὡς ἐκπροσώπου τῶν ἐνδιαφερομένων κτηματιῶν: Οὔτε εἰς ἀγροφύλαξ ὑπηρετεῖ εἰς Ἅγιον Πρόδρομον. Εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ του, εἰς τὴν ὁποίαν περιέχεται καὶ ὁ συστηματικὸς ὁμαδικὸς μηλεών, ὅστις ἀποτελεῖ μίαν ὑποδειγματικὴν ἐπίτευξιν τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας τοῦ Νομοῦ μας καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Ἁγίου Προδρόμου.

Ἐλεύθεροι οἱ ἀγροζημιωταί. Ὁ Θεός καὶ ἡ ψυχὴ των. Ἰδανικὴ Ἀγρασφάλεια!

Καὶ περιμένει τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας νὰ πεισθοῦν οἱ γεωργοί, νὰ στραφοῦν πρὸς τὴν δενδροκαλλιέργειαν!

Ἐχρειάσθησαν κόποι καὶ κόποι τῶν Γεωπόνων μας καὶ τῶν ἀποδεχθέντων τὰς συστάσεις των προοδευτικῶν γεωργῶν τοῦ Ἁγίου Προδρόμου διὰ νὰ δημιουργηθῇ μετὰ μόχθους καὶ θυσίας ἑτῶν ὁ θαυμάσιος ὁμαδικὸς μηλεών τοῦ Ἁγίου Προδρόμου. Καὶ τώρα, ὅτε αἱ μηλέαι ἀνεπτύχθησαν καὶ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς ἱκανοποιητικῆς, διὰ τοὺς τόσον κοπιάσαντας ἰδιοκτήτας των, καρποφορίας, τὸ ἀναμενόμενον εἰσόδημά των εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου τυχόντος.

Χαμένοι οἱ κόποι των καὶ οἱ μόχθοι τῶν Γεωπόνων.

Χωρὶς ἀγρασφάλειαν, τὸ ἐτονίσαμεν κατ' ἐπανάληψιν ματαιοπονεῖ ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας τοῦ Νομοῦ μας. Ὁ γεωργός, ἐὰν δὲν εἶναι βέβαιος, ὅτι τὰ προϊόντα του, δὲν κινδυνεύουν ἀπὸ τοὺς ζημιωτὰς καὶ τοὺς κλέπτας, δὲν ἀσχολεῖται εἰς τὴν δενδροκαλλιέργειαν, δοθέντος ὅτι ὁ ἴδιος δὲν δύναται νὰ ἀσχολῆται εἰς τὴν φύλαξιν τῶν δένδρων του.

Ἂς τὸ κατανοήσουν οἱ ἀρμόδιοι. Ἡ πρόοδος τῆς Γεωργίας μας εἶναι στενώτατα συνδεδεμένη πρὸς τὴν Ἀγρασφάλειαν.

Ο ΕΠΟΠΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10—9—63
Πρὸς
Τὴν Δ)νσιν
Τῆς ἐφημερίδος
«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛ)ΚΗΣ»
Πολύγυρον

Θέμα: Ὁ διορισμὸς Ἐπόπτου Ἐργασίας.

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 1.9.63 ἀναφέρεσθε εἰς ἔγγραφον τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου τοῦ Νομοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ὁ διορισμὸς Ἐπόπτου Ἐργασίας.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη τὸ δημοσίευμα, μᾶς παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι ἐζητήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἡ ἔγκρισις τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων διὰ τὸν διορισμὸν Ἐπόπτων Ἐργασίας. Εὐθὺς δὲ ὡς χορηγηθῶσιν αὗται, θὰ ἐξετασθῶσι καὶ αἱ τοιαῦται ἀνάγκαι τοῦ Πολυγύρου.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

ΣΗΜ. ΦΩΝΗΣ:

Εὐχάριστον εἶναι τὸ γεγονὸς, ὅτι ἐπὶ τέλους ἀναγνωρίζεται καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀνάγκη τοῦ διορισμοῦ Ἐπόπτου Ἐργασίας ἐν τῷ Νομῷ μας, μολονότι ἡ ἀνωτέρω ἀπάντησις δὲν εἶναι ἀπολύτως, ὡς ἔπρεπε, συγκεκριμένη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει σημειοῦμεν τὴν ὑπόσχεσιν καὶ θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι θὰ τηρηθῇ αὕτη. Δὲν θὰ παύσωμεν ὅμως οὔτε ἡμεῖς οὔτε τὸ Ἐργατικὸν μας Κέντρον νὰ παρακολουθῶμεν ἀγρύπνως τὸ θέμα

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;

Πολλὰ σχόλια εἰς τοὺς κύκλους τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεώς μας γίνονται κατ' αὐτὰς, ἀφορῶντα ἀνωμαλίας, αἵτινες ἐνεφανίσθησαν ἅμα τῷ σχετικῷ ἐλέγχῳ τῶν λογαριασμῶν τοῦ Γυμνασίου μας παρὰ τοῦ ἄρτι ἀφιχθέντος καὶ ἀναλαβόντος τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ Γυμνασιάρχου.

Δὲν γνωρίζομεν ποίας φύσεως καὶ ἐκτάσεως τυγχάνουσιν αἱ ἀνωμαλίαι αὗται, δοθείσης ὅμως τῆς ἰδιαιτέρας σοβαρότητος, τὴν ὁποίαν ἐνέχουν προκειμένου περὶ τοῦ λευκοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου μας αἱ οἰκονομικαὶ ἀνωμαλίαι καὶ τῆς ἐπιδράσεως, ἣν δύνανται νὰ ἀσκήσουν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευομένων, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν. ὅτι ὁ κ. Γυμνασιάρχης θὰ προβῇ εἰς πᾶσαν ἐνδεικνυομένην ἐνέργειαν, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ ἀνάλογον ἐπιβολὴν κυρώσεων κατὰ παντὸς τυχὸν εὐθυνομένου.

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΠΕΝΗΣ
ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ

Τοῦ κ.κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ἡγουμένου Ι.Μ. Διονυσίου

Ἦλθεν εἰς τὸ Ὄρος πρὸ εἰκοσαετίας, διωγμένος ἀπὸ τοὺς Ἀλβανοὺς διά τὰ Ἐθνικὰ φρονήματα, ποὺ ἔδειξε καὶ τὰ τὴν τοποτηρητείαν τῆς χηρευούσης Μητροπόλεως Κορυτσᾶς.

Φαίνεται ὅτι ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τῆς προσευχῆς του τῆς καθημερινῆς, «Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ», καὶ τὸν ἔφερεν ἐδῶ εἰς τὴν χώραν τῶν πενήτων νὰ ἡσυχάσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τόν ἱερὸν τόπον καὶ αὐτούς.

Ἦλθεν ἡ μᾶλλον τὸν ἔφερε ἡ Παναγία στὸ «Περιβόλι» της τήν ἡμέραν, ποὺ γινόταν ἡ κηδεία τοῦ ἄλλου Ἀρχιερέως, ἐπὶ ἔτη καὶ ἐκείνου τάς ὑπηρεσίας του προσενεγκόντος.

Ἔμεινε ἐπὶ τινα ἔτη εἰς τὸν «Μυλοπόταμον» παρὰ τὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων. ἐκεῖ ὅπου ἔνδεκα ἔτη παρέμεινε καὶ ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γ' μεταξύ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας του Πατριαρχείας.

Κατόπιν ἦλθε νὰ διαμένῃ εἰς τὴν παραλίαν τῆς «Ἁγίας Ἄννης» εἰς τὸ Λαυριωτικὸν «κάθισμα» τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, τὸ περιβαλλόμενον ἀπὸ ἐλαιῶνας, κήπους καὶ πορτοκαλλεῶνας.

Ἐκεῖ, ὅταν δὲν εὑρίσκεται εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὰς Μονὰς καὶ Σκήτας διὰ Λειτουργίας, Μνημόσυνα καὶ Χειροτονίας, ἀσχολεῖται μὲ Θεολογικὰς καὶ Ἰατροφιλοσοφικὰς μελέτας.

Μὲ τὰς πρώτας συμπληρώνει τὰς ὀψίμους σπουδὰς του ἐν Χάλκῃ μὲ τὰς δευτέρας «ἔπαθε ψύχωσιν» καταδαπανώμενος οἰκονομικῶς καὶ ψυχικῶς, χωρὶς θετικὸν τι ἀποτέλεσμα, μέχρις ὥρας, ἀλλὰ μὲ πολὺν ζῆλον, ὅπως φανῇ εὐεργετικὸς εἰς τοὺς πάσχοντας.

Εὑρίσκων καὶ μελετῶν εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν Μονῶν παλαιὰ «γιατροσόφια» τῶν Αἰγινήτου καὶ Γαληνοῦ καὶ συγκερνῶν αὐτὰ μὲ τὰς παραδοξολογίας τοῦ Ἀγαπίου καὶ Γυμνασίου, πειραματίζεται εἰς τὰ πλέον ἀπίθανα πράγματα, μέ κίνδυνον ἐνίοτε τῆς ζωῆς του, καὶ μὲ παντελῆ ἐξανέμισιν τῆς πτωχῆς συντάξεως «Σχολάζοντος Ἱεράρχου» καὶ τῶν μικρῶν προσόδων ἤ τυχηρῶν ἐξ Ἁγίου Ὄρους.

Μὲ τὴν σύγχρονον θεραπευτικὴν δὲν ἀσχολεῖται, προσπαθεῖ ἐκ τῶν «ἀρχαίων πηγῶν» νὰ ἐφεύρῃ τὰ ἐλιξήρια τῆς φθίσεως, τοῦ καρκίνου, τῆς ἀρθρίτιδος κ.λ.π., ὅπου ἡ Ἐπιστήμη δὲν ἐτελεσφόρησεν εἰσέτι.

Τοῦ εἶπον κάποτε ἢ τὸ ἀνέγνωσε ποῦ, ὅτι τὸ κρέας καὶ τὸ λίπος τῆς ἀλώπεκος, ὅταν βράσῃ μετὰ δεκαπλασίου ἐλαίου καὶ ποσότητος δενδρολιβάνου καὶ μείνῃ τὸ 1)10, θεραπεύει ῥιζικῶς τὴν ἀρθρίτιδα καὶ τοὺς ῥευματισμούς.

Παρήγγειλεν εἰς διαφόρους κυνηγούς, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ φέρανε τά πτώματα τριῶν ἀλεπούδων, τὰ ὁποῖα καὶ ἀκριβοπλήρωσεν.

Ἦτο μέσα Δεκεμβρίου καὶ ὁ ὑποτακτικὸς του λαϊκός, λεμβοῦχος, κηπουρὸς καὶ ψάλτης συνάμα, εἶχε μεταβῆ ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς Δάφνην διὰ τὰ ψώνια τῆς Πανηγύρεως τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐκ τῆς χαρᾶς του δὲν τόν ἐπερίμενεν, ἀλλὰ ἀνάψας μόνος του τὴν φωτιὰν εἰς τὸ μεγάλο καζάνι, ὅπου συνήθως ψήνουν τά τσίπουρα τῶν σταφυλιῶν, ἔρριξε ἐντός αὐτοῦ τὰ πτώματα τῶν ἀλεπούδων, περὶ τὶς 20 ὀκ ἐλαίου καὶ δέσμην δενδρολιβάνου, οὗ ἀφθονεῖ ἡ περιοχὴ.

Μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ βράζῃ τὸ περιεχόμενον τοῦ καζανιοῦ καὶ ὡς λιπῶδες νά ξεχειλίζῃ, ὁπότε πῆρε φωτιά, χυνόμενον τὸ περιεχόμενον μέ ἐπικινδύνους διαστάσεις.

Μὴ γνωρίζων ὁ ἄπειρος Ἀρχιερεύς καὶ ἰδιότυπος Φαρμακοποιὸς τί νὰ κάμῃ, ἐθεώρησε καλὸν νὰ ῥίψῃ νερὸ ἐντός τοῦ καζανιοῦ πρὸς κατευνασμὸν τῆς βράσεως, μὴ γνωρίζων ὅτι τοῦτο προκαλεῖ ἔκρηξιν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο, αὐτὸς μὲν νὰ πάθῃ ἐγκαύματα, ν' ἀποτεφρωθῇ τὸ ὑπόστεγον καὶ παρ' ὀλίγον καὶ ὁλόκληρον τὸ «Κάθισμα», ἂν δὲν προσέτρεχον ἐγκαίρως οἱ γείτονες, μαζὶ δὲ μὲ αὐτὰ ἐκάη καὶ τὸ νέον φάρμακον πρὸς ζημίαν τῶν πασχόντων καὶ ἴσως καὶ... τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄλλοτε πάλι πειραματιζόμενος ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του, διὰ θεραπείαν τοῦ ἄσθματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὑποφέρει, ἀντὶ νὰ καπνίσῃ ὅπως συνηθίζουν οἱ χωρικοὶ τὸ χόρτον Τάτλα (Στραμώνιον), τὸ ἔκαμε ἀφέψημα καὶ ἔπιεν, ὡς ἐκ θαύματος σωθεὶς ἀπὸ δηλητηρίασιν.

Παρ' ὅλα ταῦτα δὲν ἀποθαρρύνεται καὶ ἐπιμένει θεραπεύων, κατ' αὐτόν, τοὺς ἀπόρους, κατ' ἄλλους δέ, τὸ καὶ βεβαιώτερον καὶ θετικώτερον, «ξετιναζόμενος» οἰκονομικῶς ὑπ' αὐτῶν διὰ τῆς ἐπὶ ἡμέρας δωρεὰν θεραπείας καὶ σιτίσεως καὶ ἵνα περνοῦν μᾶλλον τὸν καιρὸν τους εἰς βάρος τοῦ ἐλεήμονος θεραπευτοῦ.

Τελευταίως λέγει, καὶ τὸ πιστεύει καὶ ὁ ἴδιος, ὅτι μὲ τὸ δενδρολίβανον ἐπέτυχε τὴν θεραπείαν τοῦ ἀσθματος. Ἀλλὰ περιέργως ὁ ἴδιος δυσκολεύεται ν' ἀνεβῇ τὴν σκάλα καὶ τὸν ἀνήφορον ἀπό τὴν στηθάγχην. Ἀπομιμούμενος ἴσως τὸν κλασσικὸν ἐκεῖνον θεραπευτήν, πωλοῦντα «βηχοβότατον», ἀλλὰ μὴ δυνάμενον νὰ διαλαλήσῃ τὰς θεραπευτικὰς του ἰδιότητας ἀπὸ τὸν συνεχῆ βῆχα, ὡς καὶ τὸν ἕτερον παρ' ἡμῖν βοτανολόγον Πάτερ, Κλημ.., ὁ ὁποῖος θεραπεύει τοὺς κακοήθεις ὄγκους, ὡς λέγει, καὶ ἤδη εὑρίσκεται, ὡς βεβαιοῖ, εἰς τὰ πρόθυρα τῆς θεραπείας τοῦ καρκίνου, μέ τὴν πασιφανῆ διαφορὰν, ὅτι δὲν δύναται εἰσέτι νὰ θεραπεύσῃ τὸ χρόνιον ἔκζεμα τῆς μύτης του. Ἵνα καὶ ἅπαξ ἔτι πιστωθῇ τὸ «ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν».

Ἤδη εὑρίσκεται «περὶ βίου δυσμάς», ἀπράγμων περὶ τὰ πολλὰ καὶ μόνον τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἐλεημοσύνης ἐπιμελούμενος. Ἔνιοι τῶν «ἀδελφῶν του», Ἁγίων Ἀρχιερέων, καὶ ἰδίᾳ «οἱ ἀπὸ μακρὸ θεν ἀκολουθοῦντες τῷ Ἰησοῦ» ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν εἰς τὸ πενιχρὸν του «Κάθισμα» τοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου «ὑποστρέφουν οἰκτίροντες τὸν πέντητα Ἀρχιερέα, ἐν γνώσει δὲ ὄντες τῆς ὕλης εὐεργετικῆς δράσεως, κινοῦν συμπαθῶς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν λέγοντες «ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐκ ἠδυνήθη σῶσαι».

Ἐκεῖνος ὅμως παραμένει πιστὸς εἰς τὰς ἀρχάς του, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω τοῦ δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντος Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ εὔχεται Αὐτῷ: «ἕως γήρους καὶ πρεσβείου μὴ ἐγκαταλείπῃς με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ».

Τὰ πτωχικά του ὑπάρχοντα Ἀρχιερατικὴν Στολήν, Μήτραν, Σταυροὺς κ.λ.π. ἀφιέρωσεν εἰς τὸ «Πρωτᾶτον» τῶν Καρυῶν· τὰ περισσεύματα, πιθανὸν καὶ τὰ ὑστερήματα, εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ συμπένητας, καὶ εἰς τὴν κυρίαρχον Λαύραν μετὰ θάνατον, τάς ἁγίας εὐχάς του καὶ τίποτε «γιατροσόφια», τά ὁποῖα ἐν Ἑλλάδι ὅλοι μας τὰ εἰρωνευόμεθα καὶ χλευάζομεν, ἐν Εὐρώπῃ ὅμως καὶ Ἀμερικῇ μελετῶνται ἐμβριθῶς ἀπὸ εἰδικοὺς ἰατροὺς καὶ Ἐπιστημονικὰ Ἱνστιτοῦτα.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ Ε.Α.

—=2=—

ΟΝΟΜΑΣΙΑ

Ἡ λέξις Μακεδονία, δηλοῖ χώραν κατοικουμένην ὑπὸ ἀνθρώπων μακρῶν, ὑψηλῶν. Μακεδνὸς ἢ Μακεδανὸς, σημαίνει μακρὸς, ὑψηλός.

Ἐν τῇ Ἁγία Γραφῇ ἡ Μακεδονία φέρει τὴν ὀνομασίαν Κιττεὶμ (ἢ Χειτιεὶμ ἢ Κειθεὶμ) (1) Ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Μακαβαίων (2) ἀναγράφεται ὅτι, ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἦλθεν ἐκ τῆς γῆς Χειτιεὶμ καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ Περσεὺς καλεῖται βασιλεὺς Κιττιέων (Χειτιέων) (3) ἀποδεικνύεται σαφῶς ὅτι ἡ Μακεδονία ἐκαλεῖτο Κιττεὶμ ἢ (Κεθεὶμ ἢ Χιττιείμ).

Ἡ Μακεδονία διὰ μέσου τῶν αἰώνων φέρεται καὶ ὑπὸ διαφόρους ἄλλας ἐπωνυμίας, ἀναλόγως τῶν κατὰ καιροὺς ἐπικρατούντων λαῶν, ὡς Ἡμαθία, ἡ Αἱμαθία ἢ Μυγδονία ἢ Παιονία ἢ Αἱμονία ἢ Ἠδωνία ἢ Πιερία κλπ. Οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας ἐκαλοῦντο ἔκπαλαι Μακέται ἢ Μακεδνοί, κατέχοντες τὸ Ν.Δ. τῆς Πίνδου (4) Ὁ Ὅμηρος ἀκμάσας 900—1000 π.Χ., ἀποκαλεῖ τὴν Μακεδονίαν Παιονίαν, διότι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του ἐπεκράτουν ἐν Μακεδονία οἱ Παίονες, ἀναλόγως ὅθεν τῶν κατὰ καιροὺς ἐπικρατούντων λαῶν, Παιόνων—Μυγδόνων— Βισαλτῶν — Δαρδάνων — Πελαγόνων — Ἠδόνων—Μαίδων — Ἐλυμιωτῶν — Πιέρων —Πελαγόνων, κλπ, ἔλαβε διάφορα ὀνόματα γενικῶς ὅμως, οἱ κάτοικοι ἐκαλοῦντο Μακεδνοὶ ἢ Μακέται ἢ Μακεδόνες. ἐκ τῶν ἀρχαίων φυλετικῶν Ἡρώων των, Μάγνητα καὶ Μακεδόνα, ὧν τὰ ὀνόματα σημαίνουν «Μεγάλοι—Μακροὶ—Ἰσχυροί», διότι οἱ Μακεδόνες ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ὡς Ἔθνος τῶν ἰσχυρῶν, τῶν κραταιῶν, καὶ τῶν πλέον σκληραγωγημένων, ἔναντι τῶν Νοτίων Ἑλλήνων τοὺς ὁποίους ἐθεώρουν λεπτοτέρους

Ὁ Περδίκας θεωρεῖται ὁ θεμελιωτὴς τῆς Μακεδονικῆς Μοναρχίας, ὧν ἀπόγονος τοῦ ἐξ Ἄργους τῆς Πελοποννήσου Τεμένου (5).

Ὁ Φιλόλογος Παπακωνσταντίνου Θεόφιλος, ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἐγκυκλοπαιδίᾳ τοῦ «Πυρσοῦ» (6) ἐπὶ τῆς Μακεδονίας, ἀναγράφει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Ὅμηρος ἀγνοεῖ τὸ ὄνομα Μακεδονία καὶ Μακεδών. Δι' αὐτὸν οἱ πολεμισταί, οἱ ἐθελονταὶ ἐκ τῆς Χώρας τὴν ὁποίαν ἀρδεύει ὁ Ἀξιός, εἶναι Παίονες καὶ ἡ χώρα των Παιονία (7).

Μακεδονία ἐκλήθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου (8) ἡ πέραν τῆς Πρασιάδος λίμνης (9α) καὶ τοῦ Δυσώρου (9β) ὄρους χώρα (10) ἡ ὁριζομένη πρὸς Ν. ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ καὶ τοῦ Ὀλύμπου (11), ἄλλως Μακεδονὶς (12) οἱ κάτοικοι αὐτῆς Μακεδόνες (13) ἦ Μακεδόνων Ἔθνος, ἦσαν κατ' αὐτόν, Δωρικὸν γένος, τὸ ὁποῖον κατώκει ἐν Φθιώτιδι ἐπὶ Δευκαλίωνος, παρὰ τὴν Ὄσσαν δὲ καὶ τὸν Ὄλυμπον, ἐπὶ Δώρου, καὶ κατόπιν ἐξεδιώχθη ὑπὸ τῶν Καδμείων καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Πίνδον (14).

Ἄλλοι τύποι τοῦ ὀνόματος εἶναι: Μακεδονίτις (16), Μακεδονία ποιητικῶς (17) καὶ Μακετία (ὁ κάτοικος Μακέτης) (18). Ἡ Μακεδονία ἐκλήθη οὕτω, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὸ τοῦ Μακεδόνος υἱοῦ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θυΐας θυγατρὸς τοῦ Δευκαλίωνος (19) κατ' ἄλλους, ὑπὸ Μακεδόνος υἱοῦ τοῦ Αἰόλου καὶ κατ' ἄλλους ὑπὸ τοῦ Μακεδόνος υἱοῦ τοῦ Λυκάονος βασιλέως τῆς Ἡμαθίας.

Τὸ ὄνομα τῶν Μακεδόνων, ἐκ τῶν ὁποίων ὠνομάσθη ἡ Χώρα, ὅπως καὶ τὸ Μακεδνός, Μάγνης Μακέτης, ἐτυμολογεῖται ἐκ τῆς ῥίζης «Μακ» ἐξ ἧς παράγονται αἱ λέξεις Μακεδνός, Μακεδανός, Μάκαρ, μακρός, μῆκος, κλπ, καὶ σημαίνει τοὺς ὑψηλοὺς τὸ ἀνάστημα Ἡ λέξις Μέγας, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Δωρικῇ καὶ ἀρχαίᾳ Μακεδονικῇ εἶχε τόν τύπον «Μάγας» τὸ «α» διατηρεῖται ἐν τῷ Συγκριτικῷ, «μαγίων μᾶλλον», ὅπως καὶ εἰς τὴν Λατινικὴν εἰς τὸ «MAGNUS». Καὶ οἱ Ἰνδογερμανικοὶ Λαοί, ἔχουν τὴν λέξιν ταύτην, ὡς π.χ. εἰς τὴν Γερμανικὴν ἡ λέξις «ΜΑΓΚ» σημαίνει ἰσχύν, δύναμιν, ἐν δὲ τῇ Κελτικῇ διαλέκτῳ τὸ «ΜΑΓΚ» εἰς τὰ Κύρια ὀνόματα, σημαίνει «Κύριος» π.χ. ΜΑΚ ΤΖΙΟΡΤΖ ΜΑΚ ΓΚΡΕΓΚΟΡ», κλπ.

ΦΥΣΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Ἡ Μακεδονία κειμένη ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου, φυσικῶς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐπεκτείνετο πρὸς δυσμάς μέν, μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, πρὸς Ἀνατολὰς δέ, μέχρι τοῦ Ὄρους Ροδόπη (Δεσποτοβοῦνι ἢ Δεσποτοδάγ), καὶ τοῦ ποταμοῦ Νέστου, ἢ Νησσοῦ (Καρὰ—Σοῦ Τουρκιστί) πηγάζοντας ἐκ τοῦ μεταξὺ τῶν ὀρέων Σκομίου καὶ Ροδόπης ζυγοῦ, καλουμένου Τσαδὶρ—Τεπὲ Τουρκιστί, καὶ ἐκβάλλοντος εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ἔναντι τῆς νήσου Θάσου.

Πρὸς Βορρᾶν διεχωρίζετο τῆς Δαλματίας καὶ κάτω Μοισίας (νῦν Σερβίας καὶ Βουλγαρίας) διὰ τῆς ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς βαινούσης σειρᾶς ὀρέων ὡς ἑξῆς:

α) Βερτίσκου (Μπαμπὰ—Δὰγ Τουρκιστί) ἐφ' οὗ πηγάζει καὶ ὁ εἰς τὴν Λίμνην τῆς Σκόδρας (Λεβιάτιδος) ἐκβάλλων ποταμὸς Μοράτσα ἢ Ὁρούνδης κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

β) Σκάρδου Τουρκιστὶ Σιὰρ - Δὰγ καὶ Βουλγαριστὶ Σιάρκα—Πλάνινα.

γ) Ὀρβήλου Βουλγαριστὶ (Σπάτες).

δ) Σκομίου ἢ Σκόμβρου ὄρους (Τουρκιστὶ Σιλὸ Δάγ) καὶ Βουλγαριστὶ «Κούρπετσσα ἢ Βίτοσκα Πλάνινα» καὶ

ε) Τοῦ μετὰ τοῦτου συνεχομένου καὶ βαθμηδὸν κατεχομένου μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου Ὄρους Αἵμου Τουρκιστὶ Βαλκάνια. Πρὸς Νότον διαχωρίζεται τῆς Θεσσαλίας διὰ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῶν Καμβουνίων Ὀρέων καὶ περιβρέχεται ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Ἡ ἀνωτέρω ὁροθετηθεῖσα Χώρα εἶναι ἡ ἔκτασις τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ Μακεδονικὸν Κράτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν τελευταίων αὐτοῦ Βασιλέων.

1. Γένεσις Ι' 4—Ἀριθ. ΚΔ' 24—Ἱερεμ. Β' 4—Ἰεζεκιὴλ ΚΞ' 6—Δανιὴλ ΙΔ' 30.
2. Μακαβαίων Α'.
3. Α' Μακαβαίων Η' 5.
4. Ἡρόδοτος Α' 56 καὶ Η' 43.
5. Θουκυδ. Β' 99 Ἡροδοτ. Η' 137, 139.
6. Τόμος ΙΣΤ' σελὶς 490.
7. (Ὅμηρος «Πυραίχμων»! ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους, τηλόθεν, ἐξ ,Αμυδῶνος, ἀπ Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος. Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. (Κατ' ἐξήγησιν, ὁ Πυραίχμων ἦτο Στρατηγὸς τῶν Παιόνων, καὶ ὁ Ὅμηρος ὁμιλεῖ περὶ τῶν Μακεδόνων μὲ τὰ ἀγκυλωτὰ τόξα, ὅπως τοὺς ὁδηγήσῃ ὁ Πυραίχμων, τοὺς Παίονας οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν Ἀμυδῶνα, ἀπὸ τὸν Ἀξιὸν ὁ ὁποῖος εἶναι πλατὺς καὶ τὸ κάλλιστον ὕδωρ του ποτίζει τὴν γῆν). Ἰλιάδος 6. 848 πρβ. ΙΙ. 287 καὶ Φ. 152).
8. Ἡροδοτ. Α' 56, παράβ καὶ τὸ Η' 43
9α. Πρόκειται κατ' ἄλλους μέν, περὶ τῆς λίμνης «Μεγάλη Βόλβη ἢ Μπεσικίων» κατ' ἄλλους δέ, περὶ τῆς λίμνης Δοβήρου (Δοϊράνης).
9β. Πρόκειται πιθανῶς περὶ τῶν Κρουσίων Ὀρέων. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἀκριβές, διότι τὰ ἀρχαῖα ὅρια τῆς Μακεδονίας ἐπεκτείνοντο πολὺ πέραν τῆς λίμνης Πρασιάδος (Μεγάλης Βόλβης ἢ Δοβήρου—Δοϊράνης—) καὶ τῶν Κρουσίων ὀρέων ('Ιλιάς Β' 848 πρβλ. ΙΙ Στλ. 287—152)
10. Ἡροδοτ. Ε' 18
11. Ἡρόδοτος Ζ' 1730.
12. Ἡρόδοτος Ζ' 127
14. Ἡρόδοτος Α' 56 καὶ Η 43
16. Αἰλιανοῦ Ζώων 15,20.
17. Ἀνθολογία Θεοτόκη 288, 428.
18. Ἡσύχιος Κων. Πορφύρας περὶ θεμ. 22 καὶ Στεφ. Βύζας.
19. Ἡσίοδος Ἀποσπ. XXVI.
20. Ἐλσμ. ἀποσπ 46.
21. Αἰλιανοῦ Ζώων 10,48 καὶ Ἀπολλοδώρου 3 8

.(.(.ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΟΥ

Καμπάνες μὲς στὸ δειλινὸ
[καθὼς σιγοχτυπᾶτε
στὶς ἐκκλησιές, στὴ χώρα ἐ
[δῶ, δὲν πᾶτε τὴν ψυχὴ μου
ἐσεῖς μοῦ τηνε παίρνετε κι'
[ἀλάργα τὴν τροβᾶτε
σὲ μιὰ ἐκκλησιά, ποὺ πήγαι
[να παιδάκι στὸ νησί μου.

Θυμᾶμαι· γύρω οἱ λεμονιές
ἀνθίζαν· περιστέρια
πετούσανε στὸ θόλο της, κι'
[οἱ ἅγιοι στὴ σιωπὴ τους
κι' οἱ ἀγγέλοι μὲς στὸ λίγο
[φῶς, ποὺ ἀφίναν τ' ἅγιο
[κέρια,
μαζὶ μὲ μᾶς ἐλέγανε σιγὰ
[τὴν προσευχὴ τους.

Δὲν ξέρω, μὰ ὁ Χριστὸς ἐ
[κεῖ, μὲ τὸ γερτὸ κεφάλι,
ἤτανε τόσο πιὸ καλὸς καὶ
[μᾶς ἐσυμπονοῦσε,
ὢ! κι' ἡ καμπάνα π' ἄκου
[να νὰ ψέλνει ἀγάλι—ἀγάλι
ἀπ' ὅλες ὅσες ἔχει ἡ Γῆ
[γλυκύτερα χτυποῦσε...

Λ. ΠΟΡΦΥΡΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ: οἱ κ.κ. Ἀστέριος Γκοτζιᾶς, Ἰωάννης Χρυσοχοΐδης.

Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ: ὁ κ. Σωτήριος Σπανδωνῆς

ΛΗΜΝΟΥ: ὁ κ. Βασίλειος Γιαννακούδης.

ΒΑΒΔΟΥ: ὁ κ. Ἰωάννης Δ. Νάϊος.

ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ: οἱ κ.κ. Κων) ῖνος Μηνᾶς, Νικόλαος Παραλῆς, Γεώργιος Τσιβουρτζῆς.

ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ: ὁ κ. Ἀθαν. Μελανδῖνος.

ΒΑΡΒΑΡΑΣ: ὁ κ. Ἀπόστολος Τσελεπῆς.

ΑΡΝΑΙΑΣ: ἡ κ. Ἑλένη Γρ. Σαραφιανοῦ, ὁ κ. Νικόλαος Κοσμᾶς.

ΟΡΜΥΛΙΑΣ: ὁ κ. Χρῆστος Εὐαγγελινὸς.

ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ: ὁ κ. Δημ. Μυλωνᾶς καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ.

ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΥ: ὁ κ. Γεώργιος Μιχάλας.

ΚΕΛΛΙΟΥ: ὁ κ. Γεώργιος Γρίλλης.

ΜΕΤΑΓΓΙΤΣΙΟΥ: ὁ κ. Κωνστ. Μιχαλοὺδης.

ΘΗΡΑΣ: ὁ κ. Μιχ. Αἰκατερινόρης.

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου
πλατεῖα Ἀριστοτέλους 7
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δ^Η ΙΩΑΝ. Γ. ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ-ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου TuBINGEN Γερμανίας
Γωνία Ἐγνατία Πλάτωνος 1
Τηλεφ 73—963
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὀρυκτέλαια
ΝΤΕΛΒΑΚ
Μεγάλες εὐκολίες πληρωμῆς
Χ. ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Γωνία Πλάτωνος 11—
Ἰουστινιανοῦ 30
Τηλ. 73 114
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: 90 πρόβατα καλῆς ράτσας παραγωγικὰ καὶ μικρᾶς ἡλικίας. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἰδίου Ἀλεξάνδρου Τσιπούργολου Νέα Σήμαντρα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Δεσποινὶς, ἢ νέος τελειόφοιτος Γυμνασίου, διὰ μερικὴν ἡμερησίως γραφικὴν ἐργασίαν παρὰ τοῦ Συνδέσμου Ἀναπήρων καὶ Θυμάτων πολέμου Χαλκιδικῆς, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει δρχ. 600.

Προτιμῶνται τὰ παιδιὰ ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου.

Χαλκιδικεῖς:
Διὰ πᾶσαν Κτηματικὴν σας Συναλλαγὴν Ἀποταθῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.
Ἀγοραί-Πωλήσεις Ἀκινήτων
Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.
(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ. 20—951

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΕΡΤΙΛΙΝΗΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Ὁδὸς Ἐγνατία 151
(παραπλεύρως Καμάρας)
τηλ. 72 393
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 12 2 π.μ. 6 7 μ.μ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30
Τηλ. ἀσθενῶν 79.221 — Τηλ. ἰατρῶν 73.114
ΤΜΗΜΑΤΑ
Παθολογικὸν— Καρδιολογικὸν —Χειρουργικὸν
Γυναικολογικὸν— Ὀρθοπεδικὸν —Οὐρολογικὸν
Ὀφθαλμολογικὸν — Ὠτορινολαρυγγολογικὸν
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Ἀκτινολογικὸν — Μικροβιολογικὸν
Δωμάτια πολυτελείας Α Βα, Β,β, Γ θέσεις
Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
Ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΒΡΟΓΧΟΛΟΓΙΑ - ΟΙΣΟΦΑΓΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ
Ἐπὶ 5ετίαν εἰδικευθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ τ. ἐσωτ. χειρουργὸς - ἐπιμελητὴς REGISTRAR τοῦ Ὠτορινολαρυγγολογικοῦ INSTITUTE τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Νοσοκομειακοῦ συγκροτήματος τῆς Ὀξφόρδης
Δέχεται: Ὁδὸς Παύλου Μελᾶ 2
(Πλατεῖα Λευκοῦ Πύργου)
12.30' - 2 καὶ 5 8 — Τηλεφ. 22 637

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ„
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Α.Ε.Ε.Τ.Β.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 150. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΚΥΛΟΣΟΪ

Καταφορτωμένος καὶ ἀγανακτισμένος ὁ κύρ—Χαρίλαος, ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ τοῦ περασμένου καλοκαιριοῦ, μὲ σταμάτησε γιὰ νὰ μοῦ ἐκθέσῃ τὸ πάθημα ποὺ ἔπαθε.

—Παραλιακὸ ὅπως βλέπεις, κύριε.., τὸ χωριὸ μας. Γι' αὐτὸ καὶ μᾶς θυμοῦνται πολλοί. Κάθε καλοκαίρι κατακλύζουν τὶς ὄμορφες παραλίες μας οἱ παραθεριστὲς καὶ τουρίστες. Πᾶνε τὰ βουνὰ τώρα. Ἦλθε ἡ μόδα τῆς θάλασσας. Κι' ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε καλὰ κάνουν. Βγάζουμε καὶ καμμιὰ δραχμή. Ἄλλος ἀπ' τὰ ἐνοίκια —Ξέρεις νὰ παίρνης 4000 σὲ δυὸ μῆνες; Εἶναι λογαριασμός. Ἄλλος ἀπ' τὸ γάλα. Κι' ὅταν δὲν φθάνει γίνεται μισὸ καὶ μισό.—Ἄλλος ἀπ' τὰ ψηστικὰ τοῦ φούρνου—4 δρχ. τὸ ταψί, δὲν εἶναι καὶ λίγα!—Ἄλλος ἀπ' τὸ γιαούρτι—12 δρχ. τὸ κιλὸ παρακάτω! Κι' ἔτσι λίγο—πολύ, ὅλοι μας βολευόμαστε. Ἂς εἶν' καλὰ ὁ κόσμος

—Τὶ τὰ θές ὅμως, κύριε.. Ἐγὼ φέτος ἔπεσα στὴν περίπτωση

—Γιατί, κύριε Χαρίλαε Μήπως δὲν νοικιάστηκε ἡ βιλίτσα σου;

—Ἄκου λοιπόν! Εἶχε μείνει ἕνα δωμάτιο γιὰ νοίκιασμα. Ἕνα ὡραῖο πρωΐ, ἐδῶ καὶ λίγες μέρες, παρουσιάστηκε μιὰ κυρία καθὼς πρέπει.

—Ἔχετε κανένα δωμάτιο γιὰ νοίκιασμα; Μὲ ρωτᾶ

—Μάλιστα, κυρία!

—Μπορῶ νὰ τὸ δῶ;

—Ἀσφαλῶς, κυρία!

—Πράγματι τὸ εἶδε, τῆς ἄρεσε καὶ συμφωνήσαμε

—Θὰ ἔλθω, μοῦ λέγει, ἐγὼ καὶ ἡ κόρη μου ἡ ὁποία εἶναι φοιτήτρια

—Καὶ ὁ ἄντρας σας, ἂν θέλη, ἂς ἔλθη

—Δὲν ἔχω ἄντρα.

—Ἐξκιούζμι (Μιὰ νὰ φανῶ καὶ γὼ κάπως ἐξελιγμένος.)

—Σὲ λίγες μέρες, λοιπόν, καταφθάνει ἡ νέα παραθερίστρια μὲ τὴν φοιτήτρια κόρη της κρατώντας στὴ θερμὴ της ἀγκαλιὰ ἕνα χαριτόβρυτο σκυλάκι ὀνόματι Ἴρμα καὶ ἀκολουθούμενες ἀπὸ ἕνα ἄλλο ὀνόματι Λουλοῦ.

Ἔγιναν οἱ δέουσες συστάσεις καὶ συμπληρωματικὰ ἤ μᾶλλον σὰν νὰ ἦταν μέλη τῆς αὐτῆς οἰκογενείας μοῦ ἐξύστησαν ὀνομαστικῶς καὶ τὰ χαριτωμένα σκυλάκια..

Ἐμένα, ὁμολογῶ, δὲ μὲ καλοφάνηκαν οἱ νεοφερμένοι. Ἀλλὰ πάλι εἶπα· τὶ σὲ νοιάζει κυρ—Χαρίλαε, οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἀπὸ μιὰ λόξα. Ἔτσι κι' αὐτοὶ ἔχουν τὰ σκυλιά. Ἐσὺ τὸ παραδάκι νὰ πάρης.

Δὲν ἦταν ἔτσι ὅμως. Τὴν ἄλλη μέρα. πρωΐ—πρωΐ μοῦ φέρνει τὰ χαμπάρια ἡ γυναίκα μου.

--Ξέρεις, μοῦ λέει, Οἱ παραθερίστριες κοιμοῦνται μαζὶ μὲ τὰ σκυλιά· Γέμισαν ὅλο τριχα καὶ βρωμιὰ τά στρώματά μας.

Τότε καὶ γὼ ξεσπάθωσα. Ἢ τὰ σκυλιὰ θὰ βγοῦν ἔξω, κυρίες μου ἢ μὲ τὸ συμπάθιο. θὰ πρέπει να βρῆτε ἄλλο σπίτι, τὶς εἶπα

—Μὰ τὶ λέτε, κύριε. Ἀπάντησε ἡ δεσποινὶς φοιτήτρια Τὰ σκυλάκια μας νὰ βγάλουμε ἔξω; Κι' ἂν μπλέξουν μὲ τίποτε χασα πόσκυλα τοῦ δρόμου καὶ χαλάσει ἡ ράτσα μας; (Βλέπετε οἱ κοσμικὲς κυρίες εἶναι αὐστηρὲς ἀπέναντι στὰ ἤθη τῶν σκύλων. Τὸ τί γίνεται τώρα μεταξύ τους, εἶναι ἄλλη παράγραφος).

—Ἔπειτα, συνέχισε ἡ δεσποινίς, δωμάτιο εἶναι αὐτὸ καὶ διαμαρτύρεσθε; Τὸ δωμάτιο τῶν σκύλων μας στὴν Θεσσαλονίκη εἶναι καὶ μὲ παρκέ.

—Ἔ, τότε ἕνας λόγος περισσότερο γιὰ νὰ μοῦ ἀδειάσετε τὸ δωμάτιο, δεσποινίς.

Καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μοῦ ἄδειασαν πράγματι τὸ δωμάτιο καὶ ἡσύχασα ἀπὸ τὸ σκυλοσόϊ. Αὐτά, ἐπρόσθεσε, ποὺ σᾶς εἶπα νὰ τὰ γράψετε καὶ νὰ πῆτε σ' αὐτούς ποὖρχονται στὸ χωριὸ μας νὰ μὴ φέρνουν σκύλους. Ἔστω καὶ τοῦ λούσου, γιατὶ ἐμεῖς δὲν καταλαβαίνουμε τέτοια πράγματα. Εἴμαστε λίγο χωριάτες.

Κι' ἐγώ, ὅπως βλέπετε ἐξεπλήρωσα τὴν ἐπιθυμία τοῦ κυρ—Χαρίλαου.

Ἄραγε, ἔκανα καλά;

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

Ο ΔΥΝΑΜΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ὑπὸ ΙΩΑΝ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ δι)λου

Σήμερα ὁ ἄνθρωπος ἄγεται καὶ φέρεται μέσα σ' ἕνα ρεῦμα ἐποχῆς μεγάλου δυναμισμοῦ, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ καλλιεργήσῃ κάθε πρωτοβουλία, κάθε ἱκανότητά του κάθε φυσικὴ του δυνατότητα διότι πολλαὶ δυνάμεις δύνανται νὰ τεθοῦν στὴ διάθεσίν του, γι' αὐτὸ καὶ ἡ αὐτοεξέλιξις τοῦ ἀτόμου τῶν κοινωνιῶν πρὸ πάσαν κατεύθυνσιν.

Ὁ δυναμισμὸς τῆς ἐποχῆς μας κατήργησε ὄχι τὸ πρωτόγονα μέσα—γιατὶ αὐτὰ ἐξέλιπον ἀπὸ πολλὰ χρόνια—ἀλλὰ συστήματα καὶ μεθόδους, ποὺ ἴσχυον μέχρι χθὲς καὶ σήμερον ἀνήκουν στὸ παρελθόν. Ἕν βλέμμα παρατηρητικὸν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἴδωμεν πόσον διαφορετικαὶ ἀντιλήψεις ἰσχύουν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐν γένει. Ἰσχύει ὁ νόμος τοῦ Ἡρακλείτου «τὰ πάντα ρεῖ» καὶ αὐτὸ θὰ συνεχίζεται καὶ εἰς τὸ μέλλον, διότι κάθε στάσις θὰ εἶναι καὶ εἰς βάρος τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος

Αὐτὸν τὸν δυναμισμὸν—πού τόσον ὠφέλιμος ἦ καταστρεπτικὸς πολλάκις ἀποβαίνει (ὅταν πρόκειται γιὰ ἐξόντωσι)— τὸν δημιουργεῖ ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀφοσίωσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ καθήκοντά του εἰς τὰ ὁποῖα ἕκαστος ἐτάχθη. Τότε τὰ ἄτομα, αἱ κοινωνίαι ἐλίσσονται καὶ προσανατολίζονται πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις τῆ ἐποχῆς, θέτουν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν καὶ τὸν ἔλεγχον τὸν δυναμισμὸν τῆς ἐποχῆς, γίνονται ἐνεργειακαὶ δυνάμεις καὶ τὸ πνεῦμα —τὸ ταχὺ πνεῦμα—προσθέτει μεταλλάσει, ἐποικοδομεῖ, ἐξορίσκει. ἀνακαλύπτει, τροποποιεῖ καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς προχωρεῖ ὁλονὲν μὲ ηὐξημένον δυναμισμόν.

Ὁ αἰὼν τῆς ἐποχῆς μας, πού χαρακτηρίζεται καὶ διὰ τὰς ἐξερευνήσεις τοῦ ἀπείρου εἶναι βεβαίως ὁ σημαντικώτερος ἀπὸ τὰς παρελθούσας ἐποχάς. Συγκριτικῆς τουτ' αὐτὸ ἴσως εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ καὶ διὰ τὸ μέλλον. Ἀσφαλῶς ἱστορικῶς καὶ φυσιολογικῶς ἐξελισσόμενος ὁ δυναμισμὸς θὰ μεταλλάξῃ καὶ θὰ μεταστρέψῃ ἴσως τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς, ὅμως οὐδεὶς δύναται νὰ προβλέψῃ μετὰ πεποιθήσεως ὁποῖα θετικὰ ἀποτελέσματα ἐπιτεύγματα καὶ προόδους δύναται νὰ παρουσιάσῃ.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου χρέος καὶ καθῆκον γεννᾶται εἰς τὸν ἄνθρωπον σήμερον νὰ προσέξῃ τὸν σημερινὸν δυναμισμόν, πῶς θὰ δυνηθῇ νὰ χρησιμοποιήσῃ τοῦτον ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ καθ' ἑαυτοῦ τοῦ δυναμισμοῦ, ἀλλὰ γι' αὐτὸν τὸν ἴδιο πρὸς ὄφελός του, πρὸς τελειοποίησίν του, πρὸς ἀξιοποίησιν τῆς προσωπικότητός του πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν πόθων του χωρὶς συγκρούσεις συμφερόντων, χωρὶς βίαν, χωρὶς τὸ δόγμα «ὁ θάνατός σου ζωὴ μου», χωρὶς ταπεινὰς καὶ ἀνηθίκους ἐξουθενώσεις.

Ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔγκειται ἡ ἀξία τοῦ δυναμισμοῦ καὶ θὰ πρέπει νὰ προσέξῃ ὁ ἄνθρωπος ὁποίαν στάσιν θὰ πρέπει νὰ λάβῃ ἐναντί του, ἀφοῦ ἐξ' αὐτοῦ ἐπηρεάζεται τὸ εἶναί του. ἡ συμπεριφορά του, ἡ διαβίωσίς του.

***ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ**: ἀγρὸ κτῆμα ἐκ 300 στρεμ. εἰς θέσιν «Μαριανὰ».*

Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Χρίστου Χριστοδούλου Ἐγνατίας 84 Θεσ)νίκη τηλ. 71—386.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

Ἀριθμὸς 2467

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Νέων Μουδανιῶν Χρῆστος Ἰωάννου Τσάτσαρης κατοικοεδρεύων ἐν Νέοις Μουδανίοις δηλοποιῶ ὅτι τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην 29 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1963 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10--12 μεσημβρινὴν ἐν Νέοις Μουδανίοις καὶ ἔμπροσθεν τοῦ καφενείου τοῦ Δημητρίου Κοβράκη, θέλουν ἐκτεθεῖ εἰς ἀναγκαστικὸν Πλειστηριασμὸν ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὸ κάτωθι ἀκίνητον κτῆμα ἀνῆκον εἰς τὸν ὀφειλέτην Γεράσιμον Κωνσταντίνου Στεφάνου κάτοικον Διονυσίου Χαλκιδικῆς ἤτοι ἕνα ἀγρὸν Β' κατηγορίας ὑπ' ἀριθμὸν τεμαχίου 407 ἐκτάσεως 5800 τετραγωνικῶν μέτρων κείμενον ἐν τῇ κτηματικῇ περιοχῇ Κοινότητος Διονυσίου κατεχόμενον καὶ καλλιεργούμενον παρὰ τοῦ Χαραλάμπους Χατζηκωσταντέλη κατοίκου Διονυσίου κατασχεθέντα δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 13)63 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Πολυγύρου Γεωργίου Καΐση καὶ τοῦ σχετικοῦ ἐπιδοτηρίου ἐπιταγῆς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 63,63 κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν Παύλου Εὐαγγελινοῦ καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 64 προγράμματος πλειστηριασμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω κλητῆρος, ἐκτιμηθέντος εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 15 650, τιμὴ ὡς πρώτη προσφορὰ ὡρίσθησαν τὰ 2)3 τῆς ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμαὶ 10433. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἵνα πληρωθῇ ἡ ἐπισπεύδουσα Τριανταφυλλιὰ σύζυγος Παύλου Γαβρίλη τὴν ἐκ δραχμῶν 3460 ἀπαίτησίν της κατὰ τὴν ἐπιταγήν, τοὺς ἄχρις ἐξοφλήσεως τόκους καὶ ἔξοδα ἐκτελέσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν διδομένου τοῦ σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα κατατεθήσεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς ἐμὲ ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς κατ' αὐτοῦ καὶ εἰς βάρος του. Τά κηρύκεια καὶ δικαιώματα βαρύνουν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν Μουδανίοις τὴν δεκάτην (10) Σεπτεμβρίου 1963 ἔτους καὶ παραγγέλλομεν τὴν δημοσίευσιν ταύτης εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» καὶ κατὰ τὰς δύο προσεχεῖς Κυριακὰς ἤτοι τὴν 15ην καὶ 22αν Σεπτεμβρίου 1963 ἔτους.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος συμβαλαιογράφος Μουδανιῶν

Τ Σ Χ. ΤΣΑΤΣΑΡΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ν Μουδανίοις τῇ 10—9—63

Ὁ συμβολαιογράφος

Ν. Μουδανιῶν

Χ. ΤΣΑΤΣΑΡΗΣ

ΤΑ Ν. ΣΥΛΛΑΤΑ

Ὁλοζώντανη κωμόπολη τὰ Νέα Σύλλατα κινοῦν τὸ δικαιολογημένο θαυμασμὸ τοῦ ἐπισκέπτη. Ἀγνώριστα σήμερα, ἂν ἀναπολήσῃς τὰ ἴδια Σύλλατα τοῦ 1959. Καὶ ἡ διαφορὰ αὐτὴ πείθει, ἀφοῦ εἶναι θετική, ὅτι πρωταρχικὸς παράγων γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἀκμὴ εἶναι ἡ ἀνθρώπινη θέληση. Καὶ τὰ Νέα Σύλλατα εὐτύχησαν σ' αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα, πέρα ἀπὸ τὴ φιλοτιμία καὶ τὰ φιλοπρόοδα αἰσθήματα τῶν κατοίκων τους, νὰ πλαισιώσουν τὶς ὑπηρεσίες τους μὲ ἱκανὰ καὶ ἔμπειρα στελέχη Προσπαθοῦμε νὰ ἐκφράσωμε ἀντικειμενικὴ τὴν ἀλήθεια. Δὲ γνωρίζομε, ἂν ὑπάρχουν πρόθυμοι ν' ἀμφισβητήσουν ὡρισμένων στελεχῶν τὴ δραστηριότητα. Παρουσιάζομε τὰ Ν. Σύλλατα, ὅπως ἔγιναν σήμερα, χωρὶς νὰ κάνωμε σύγκριση μ' ἐκεῖνα, ποὺ γνωρίσαμε τὸ 1959.

Ὑποθέτουμε, θὰ αἰσθάνονται ὑπερήφανοι οἱ Συλλατιανοὶ γιὰ τὴν κωμόπολή τους. Σειρὰ ἀπὸ ἔργα κοινωφελῆ ἔδωσαν τόνο καὶ ζωτικότητα καὶ χάρη. Δὲ ζοῦν τὸ μαρτύριο τῆς δίψας σήμερα· δὲν πνίγονται στὸν κονιορτὸ τοῦ χωματόδρομου· δὲν πανικοβάλλονται στὸν πρῶτο πυρετό. Τὰ Σύλλατα σφύζουν ἀπὸ ζωή. Ἡ ὑγρὴ εὐτυχία ἔφτασε μπροστὰ σὲ κάθε σπίτι. Ἡ κεντρικὴ ἀρτηρία Θεσ)νίκης—Ν Μουδανιῶν ἀσφαλτοστρώθηκε. Τσιμεντένια πεζοδρόμια ὁρίζουν τὴ λεωφόρο στὸν κατωκημένο χῶρο. Καὶ στὸ ἴδιο μῆκος λικνίζονται λυγερόκορμες λεῦκες. Κοινοτικὸ γραφεῖο συγχρονισμένο. Ἡρῶο. Γήπεδο. Ἐπιβλητικὸς ναός, ποὺ βρίσκεται στὴν ἀποπεράτωσή του. Πρῶτος ἀγωνιστὴς ὁ σεβάσμιος ρασοφόρος. Μεγάλη του ἡ προσφορά. Πονόψυχος καὶ δοσμένος μὲ ἱεραποστολικὸ ζῆλο στὸ ἔργο του ὁ ἐξαίρετος γιατρός. Τὴν εὐεργετικὴ του προσφορὰ γνωρίζουν ἀρκετὰ χωριὰ τοῦ κάμπου. Ἀκούραστος, μὲ μελετημένο πρόγραμμα, θερμουργὸς καὶ δραστήριος ὁ Πρόεδρος πρόσφερε στὸν τόπο του ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες. Καὶ συνεχίζει νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν προκοπὴ τῶν συγχωριανῶν του μέ τὸ ἴδιο πάθος Στοὺς ἐπώνυμους καὶ ὁ ἥρως τοῦ Σχολείου. Στὴν ἐπαγγελματικὴ του συνείδηση, στὴν ἀναμφισβήτητη ἀξία του στὴν ἀγάπη του γιὰ τὰ παιδιά, τοὺς γονεῖς τους καί τὸν τόπο ὀφείλουν πάμπολλα τὰ Ν. Σύλλατα. Ὁ δάσκαλος τῶν Ν. Συλλάτων εἶναι ὁ «ἄξιος»,

Τὰ Σύλλατα ὅμως τὰ σημερινὰ ἔγιναν καὶ μὲ τὴ συμβολὴ τοῦ ἀνώνυμου. Μεγάλα παντοπωλεῖα ἐξαίρετα καφενεῖα, λογῆς—λογῆς καταστήματα. Μοντέρνες καὶ σύγχρονες κατοικίες. Ἀπορεῖς καὶ θαυμάζεις. Χαίρεσαι. Ἀπομένουν βέβαια καὶ προβλήματα ἀνικανοποίητα. Ἀλλὰ τὰ Ν. Σύλλατα στὸν ὀργασμὸ τους θὰ βροῦν λύση Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια.

ΘΕΟΧ. ΣΙΩΖΟΣ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Τὸν ἀγαπητόν μου φίλον Ἡρακλῆν Λαμπρόπουλον μνηστευθέντα μετὰ τῆς δίδος Μαίρης Δαραβίγκα συγχαίρω θερμῶς, εὐχόμενος ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γεώργιος Δαμαλᾶς

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

ΟΙ ΑΛΟΓΟΜΥΓΕΣ

Καὶ τ' ἄλλα παράσιτα τῶν κατοικιδίων ζώων

Μιλ. Παπαπέτρου — Γεωπόνου

Σήμερα θ' ἀσχοληθοῦμε μὲ τὶς ἀλογόμυγες καὶ μερικὰ ἄλλα ἐνοχλητικὰ παράσιτα τῶν κατοικιδίων ζώων.

Δὲν εἶναι τόσο εὐχάριστο νὰ εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ μιλᾶς κάθε τόσο γιὰ πράγματα μικροσκοπικὰ καὶ σιχαμερά, γιὰ σκουλήκια, γιὰ ψεῖρες, καὶ γιὰ ἕνα σωρὸ τέτοια ἄσχημα κι' ἀποκρουστικὰ ἔντομα, ποὺ ἐννοοῦν νὰ πειράζουν τὰ φυτά, τὰ ζῶα καὶ τόν ἄνθρωπο πολλὲς φορὲς καὶ νὰ προξενοῦν σοβαρὲς ἐνοχλήσεις καὶ καμμιὰ φορὰ μεγάλες ζημίες.

Ὅλα αὐτὰ δέν ἔχουν οὔτε ἐπιβλητικὸ ὄγκο, οὔτε μεγάλη μυϊκὴ δύναμι. Τὴν δύναμὴ τους τὴν ἀντλοῦν ἀπὸ τὸ μικροσκοπικὸ μέγεθός τους καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος τους. Μὲ τὸ πρῶτο μᾶς ξεγελοῦν πὼς τάχα δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ μᾶς κάνουν κακὸ, κι' ἔτσι μᾶς ἀναγκάζουν νὰ περιφρονοῦμε τὸν ἐπερχόμενο κίνδυνο καὶ μὲ τὸ δεύτερο ἐξουδετερώνουν καμμιὰ φορὰ τὴν ἐξοντωτικὴ ἐπίδρασί μας ἐπάνω τους, δημιουργῶντας σύγχυσι θόρυβο φασαρία καὶ σάλο.

Ἡ ἀλογόμυγα δὲν ἐνοχλεῖ ἄμεσα ἢ ἔμμεσα τὸν ἄνθρωπο οὔτε τὸν τσιμπάει οὔτε τοῦ μεταδίδει ἀρρώστειες οὔτε τοῦ μολύνει τὰ τρόφιμα, μά οὔτε καὶ τοῦ πειράζει τὰ σπαρτὰ ἢ τὰ λαχανικά. Πεδίο γιὰ τὴ δράσι της ἀποτελοῦν τά καημένα τὰ ζῶα καὶ μάλιστα ἡ πλέον εὐαίσθητη καὶ ἀπόκρυφη περιοχὴ τοῦ σώματός τους.

Ἀλήθεια σκεφθῆκατε ποτὲ σας τὶ ὑποφέρουν τὰ καημένα τὰ ζῶα, τὸ μουλάρι, τὸ ἄλογο, ἡ ἀγελάδα, τὸ γαΐδουράκι ἀπὸ τὶς ἐνοχλήσεις τῆς ἀλογόμυγας καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐνοχλητικῶν ἐντόμων ποὺ ἐννοοῦν νὰ τρυπώνουν στὰ ἀνομολόγητα μέλη τους, νὰ στήνουν ἐκεῖ κατὰ πλήθη τὸ βασίλειό τους καὶ νὰ ἐπιδίδωνται στὸ ἀνυπόφορο καὶ χωρὶς τελειωμὸ βελόνιασμα τῶν καλῶν φίλων μας τῶν ζώων; Φαντασθῆκατε ποτὲ σας ὅ τι τὰ ζῶα δὲν ὑποφέρουν τόσο ἀπὸ τὴ μεταφορὰ τοῦ πιό μεγάλου φορτίου ἢ τὸ τράβηγμα τοῦ ἀρότρου στὸ πιὸ δύσκολο χωράφι, ὅσο ἀπὸ τὰ ἀδιάκοπα τσιμπήματα τῶν ἀνυπόφορων αὐτῶν ἐχθρῶν τους;

Ἀληθινὸ μαρτύριο φίλοι μου. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μοῦ δόθηκε εὐκαιρία νὰ τὸ διαπιστώσω προσωπικὰ ὅταν πρὸ ἡμερῶν ὑποχρεώθηκα ν' ἀγωγιάσω ἕνα μουλάρι γιὰ νὰ διανύσω κάποια ἀπόστασι προκειμένου νὰ ἐπισκεφθῶ γιὰ ὑπηρεσιακοὺς λόγους ἕνα ἀγρόκτημα.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ κάνω πολλὴ ἄσχημη διαδρομὴ μὲ αἰτία τὶς ἀλογόμυγες ποὺ εἶχαν φωλιάσει κάτω ἀπὸ τὰ πισινὰ τοῦ μουλαριοῦ, τὸ ἐνοχλοῦσαν, καὶ στὴν προσπάθειά του ν' ἀπαλλαγῆ ἔκανε καὶ τὸ δικό μου ταξεῖδι μαρτυρικό, ἀλλὰ καὶ τὴ δικὴ του θέσι μαρτυρικὴ καὶ ἀνυπόφορη. Δὲν ἦταν ἥσυχο νὰ βαδίσῃ ἀπερίσπαστο τὸ δρόμο του, διαρκῶς γύριζε πρὸς τὰ πίσω ἔχωνε τὸ κεφάλι του μὲ κόπο κάτω ἀπὸ τὰ πόδια κτυποῦσε τὴν οὐρά του. ἀγκομαχοῦσε μὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Λυπήθηκα εἰλικρινὰ τὸ καημένο τὸ ζῶο μὰ ὄχι λιγώτερο καὶ τὸν ἑαυτό μου, ποὺ ἀντὶ γιὰ ἐξυπηρέτησι δημιούργησε ἕνα πλῆθος προβλήματα χωρὶς νὰ τὸ περιμένω. Τὸ λυπήθηκα μὰ δὲν μποροῦσα μὲ τί τρόπο νὰ τὸ ἀνακουφίσω, ὥσπου φθάσαμε σέ μιὰ βρύσι, πῆρα μὲ τὶς φοῦχτες μου κάμποσο νερὸ καὶ τὸ κατάβρεχα συνεχῶς στὰ σημεῖα ποὺ ἦταν συγκεντρωμένες οἱ ἀλογόμυγες, μὲ σκοπὸ νὰ τὶς διασκορπίσω καὶ ν' ἀποκαταστήσω τὴν ἡσυχία στὸ σύντροφό μου.

Πάνω σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια δέν ἄργησα νὰ διαπιστώσω καὶ κάτι ἄλλο πιὸ σημαντικὸ ἀκόμα Μισὴ «ντουζίνα» τσιμπούρια κάτω ἀπὸ τὴ βάσι τῆς οὐρᾶς τοῦ μουλαριοῦ, ροφοῦσαν ἄπληστα τὸ πολύτιμο αἷμα τοῦ ταλαιπωρημένου ζώου. Λίπλα σ' αὐτὰ πλῆθος ἀπὸ πολὺ μικρότερα, ποὺ σᾶν διάδοχοι τῶν μεγάλων θὰ συνέχιζαν τὸ λιστρικὸ τους ἔργο ὅταν ἐκεῖνα ἀποκαμαν ἀπὸ... ὑπερκόπωσι.

Φρόντισα γρήγορα ν' ἀπαλλάξω τόν τετράποδο σύντροφό μου ἀπ' τὸ μαρτυρικὸ φορτιό του, ἀλλὰ δὲ θὰ ξεχάσω ποτὲ τὶς διαμαρτυρίες τοῦ συνοδοῦ μου καὶ τόν ἰσχυρισμὸ του ὅτι αὐτὰ ροφοῦν τὸ.., κακὸ αἷμα! οἱ δὲ ἀλογόμυγες εἶναι γουρλίδικες γιὰ ἕνα ζῶο καὶ διώχνουν τὰ ἄλλα μικρόβια!..,

Προλήψεις ἀσυγχώρητες, νοοτροπίες παράξενες, πού πρέπει ν' ἀλλάξουν γιατὶ δὲν δικαιολογοῦνται στὴ σύγχρονη ἐποχή μας.

Εἶναι μερικὰ πράγματα στὴ ζωὴ ποὺ τ' ἀφίνομε ἀπαρατήρητα, κι' ὅμως εἶναι ἱκανὰ νὰ προξενήσουν σοβαρὲς ἐνοχλήσεις ζημίες καὶ φθορές στὸ ζῶα μας. Τὸ ζῶο χάνει σὲ δυνάμεις καὶ ὑφίσταται τὴν κατάστασι τῆς ὀδύνης ποὺ τοῦ δημιουργεῖ ὁ πόνος καὶ οἱ ἀνυπόφορες ἐνοχλήσεις. Καὶ ὅμως θὰ γλυτώναμε ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἂν εἴχαμε τὴν ὑπομονὴ νὰ ρίχνουμε κάπου—κάπου μιὰ φούχτα D.D.T 5ο)ο ἢ 10ο)ο κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ ζώου, Ἀμεσοι σύμμαχοι τῶν παραπάνω στὴν ἐξαφάνισι κάθε ζωτικότητας ἀπ' τοὺς ἀγαπητούς μας συνεργάτες, τὰ ζῶα, οἱ διάφορες μῦγες τῶν στάβλων, οἱ ψεῖρες τῶν βοοειδῶν, τῶν ἀλόγων καὶ τῶν μουλαριῶν, καὶ τὰ τσιμπούρια καὶ οἱ ψεῖρες τῶν χοίρων καὶ τῶν πουλερικῶν.

Οἱ μῦγες τῶν στάβλων καὶ οἱ ψεῖρες τῶν ζώων ἐξοντώνονται εὔκολα καὶ σχεδὸν ἀδάπανα μέ ράντισμα μέ D.D.T 50ο)ο σὲ ἀναλογία μισὸ ἔως ἕνα κιλὸ σὲ 100 κιλὰ νερὸ ἢ μὲ ἐξαχλωριοῦχο βενζόλιο 12ο)ο σὲ ἀναλογία 3 κιλὰ στὰ 100 κιλὰ νερὸ γιὰ τοὺς στάβλους, καὶ στὴ μισὴ δόσι γιὰ τὰ ζῶα, Τὰ τσιμπούρια καὶ οἱ ψεῖρες τῶν χοίρων καὶ πουλερικῶν σκοτώνονται εὔκολα μὲ σκόνισμα μὲ D.D.T. 5 ἢ 10 ο)ο ἢ ἐξαχλωριοῦχο βενζόλιο 1ο)ο.

Μὴ ξεχνᾶτε λοιπὸν τώρα ν' ἀπαλλάξετε τὰ ζῶα καὶ τοὺς σταύλους ἀπὸ τ' ἀνεπιθύμητα κι' ἐνοχλητικὰ παράσιτά τους, ἀκολουθῶντας τὶς παραπάνω ὁδηγίες καὶ συμβουλευόμενοι κάθε φορὰ τὸν γεωπόνο τῆς περιφερείας σας.

ΟΙ ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΤΟΝ κ. ΛΥΣ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΝ

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι 36 ἐπαγγελματίαι ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων, οἵτινες ἐδικαιώθημεν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14748)12)7)1963 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς, δι' ἧς μᾶς ἐχορηγήθη ἀνὰ ἓξ μία ἄδεια λεωφορείου αἰσθανόμεθα βαθυτάτην ὑποχρέωσιν, ἵνα δημοσίως ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὸ ἄξιον τέκνον τῆς Χαλκιδικῆς κ. Λυσίμαχον Σαραφιανὸν, Βουλευτὴν Χαλκιδικῆς, διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀδελφικὴν του συμπαράστασιν. Ὁ ἐν λόγῳ βουλευτὴς ἀντιλαμβανόμενος τὸ καθολικὸν αἴτημα τοῦ ἐπιβατικοῦ κοινοῦ τῆς Χαλκιδικῆς στερουμένου τῶν μέσων συγκοινωνίας ἐπαρκῶν λεωφορείων τοῦ 40 ΚΤΕΛ, πρὸς δὲ καὶ τὸ δίκαιον αἴτημα ἡμῶν τῶν πτωχῶν βιοπαλαιστῶν ὁδηγῶν ἠξίωσε δυναμικῶς ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμεως τῶν λεωφορείων καὶ ἐπέτυχεν διὰ τῆς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς τὴν αὔξησιν τῶν λεωφορείων κατὰ ἓξ (6) παρὰ τὰς ἀντιδράσεις τῶν μετόχων τοῦ 40 ΚΤΕΛ καὶ τῶν πολιτικῶν προστατῶν αὐτοῦ.

Ἡ ὡς ἄνω πρᾶξις τὸν τιμᾷ ἰδιαιτέρως διότι ἐπέλυσεν ἕνα γενικὸν καὶ ζωτικὸν θέμα τῆς Χαλκιδικῆς τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσα ἔτη ταλαιπωροῦσε τοὺς κατοίκους τῆς Χαλκιδικῆς ἀλλὰ καὶ τοὺς ταξιδεύοντας εἰς τὴν Χαλκιδικήν.

Νομίζομεν ὅτι δικαιοῦται ὁ ἄνω βουλευτὴς ὄχι μόνο εὐχαριστιῶν ἀλλὰ καὶ ἐγκαρδίων συγχαρητηρίων ἅτινα παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῇ τόσον ἀπὸ ἡμᾶς ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Χαλκιδικῆς.

Οἱ δικαιωθέντες
36 ὁδηγοὶ Αὐτοκινήτων

1) Ἐλευθέριος Καλατζῆς
2) Γεώργιος Κόκκαλος
3) Ἀλέξανδρος Τσιάτρας
4) Κων)ντῖνος Ἀθ. Σταμνᾶς
5) Ἰωάννης Σοφιὸς
6) Ἀναστάσιος Σπανὸς
7) Ἀπόστολος Περαλῆς
8) Δημήτριος Κεχαγιᾶς
9) Ἀγαμέμνων Κεχαγιᾶς
10) Ἰωάννης Καριοτέργιος
11) Ἀθανάσιος Μαχερᾶς
12) Δημήτριος Γαβρίλης
13) Χρῆστος Κουτσιουμπὸς
14) Γεώργιος Ἀμπαρᾶς
15) Δημήτριος Κάλφας
16) Ἀθανάσιος Βουλανᾶς
17) Ἀστέριος Καφαντάρης
18) Ἄγγελος Μπουχώρης
19) Ἄγγελος Τσολάκης
20) Κων)ντῖνος Ματσούκης
21) Δημήτριος Νταλιούρης
22) Παναγιώτης Μῆτκος
23) Σταῦρος Μαρακάτσιος
24) Θεόδ. Παπατσιφλικώτης
25) Δημοσθένης Μυλωνᾶς
26) Ἰωάννης Μόσχου
27) Ἰωάννης Σουνᾶς
28) Δημήτριος Παλιόκας
29) Χρῆστος Χριστίδης
30) Δημήτριος Κοκκαλᾶς
31) Καργιοφύλλης Κρομμύδας
32) Σταῦρος Χρυσαΐδης
33) Ἀνέστης Γκαβούδης
34) Πέτρος Κυρκούδης
35) Ἐμμανουὴλ Γαβρίλης
36) Λεονάρδος Ἀδαμίδης

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου του, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Πολυγύρου, εὔχονται εἰς τὴν ἐκλεκτὴν συνεργάτιδα καὶ συνάδελφον δε)δα Ζαφείρω Παπανικολάου, διὰ τὸν εὐτυχῆ ἀρραβῶνα της μετὰ τοῦ κ. Ἀριστοκλέους Ἐμμανουήλ, ταχεῖαν στέψιν.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις διὰ τὴν πρώτην τάξιν τῆς ἑξαταξίου Σχολῆς θὰ διενεργηθοῦν ἀπὸ 18—19 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ.

Τὰ δικαιολογητικὰ δέον νὰ ὑποβληθοῦν ἀπαραιτήτως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς μέχρι καὶ τῆς 17ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.

στοῦ ἡ μετάνοια. Θὰ σβύνεται ἡ ἐνοχή του γιὰ κάθε παράπτωμα διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος του. Καὶ θὰ ξαναγίνεται ἁγνός, ὅπως πρὶν ἀπὸ τὸ παράπτωμα ἦταν. Καὶ θὰ ἐλπίζῃ βασίμως νὰ γίνῃ δεκτὸς στὴν ἐπουράνια βασιλεία τοῦ Θεοῦ». Τὴν ὑπερκολοσσιαία ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς θυμίζει λοιπὸν ὁ τίμιος Σταυρός. Ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπερπλούσια καὶ μυστηριακὴ δύναμη ποὺ χαρίζει ὁ θεὸς στοὺς πιστοὺς του ὥστε νὰ γίνουν καινούργιοι ἄνθρωποι. Μετὰ τὴν σταύρωση τοῦ Χριστοῦ ἄνοιξαν οἱ ἀόρατοι κρουνοὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπεχύθη στὶς εὐσεβεῖς καρδιὲς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Γιὰ θυμήσου τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου πρὶν ἀπὸ τὴ σταύρωση. Ὁ ἕνας πρόδωσε. Ὁ ἄλλος ἀρνήθηκε μὲ ὅρκο τὸν δικαζόμενο Διδάσκαλό του. Οἱ ἄλλοι πανικόβλητοι ἐκρύβησαν. Καὶ δυὸ ἀπὸ αὐτοὺς τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς τῆς ἀναστάσεως ἔφυγαν γιὰ τὸ χωριό τους ζητῶντας ἄσυλο καὶ ἀσφάλεια ἀπὸ τὴν ἐρεθισμένην μανίαν τῶν σταυρωτῶν. Πόσο ἄλλαξαν ὅμως μετὰ τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Οὔτε φόβος πειά, οὔτε πανικός, οὔτε λιγοψυχίες, οὔτε ἀρνήσεις καὶ προδοσίες. Ἄτρομοι ὑπερασπίζονται τὴν μνήμην τοῦ Σταυρωμένου καὶ τὸν κηρύσσουν θαρραλέα ἀναστημένον. Καὶ ἐπὶ πλέον ζοῦν πειὰ σὰν ἄσαρκοι σὰν ἁγιασμένοι ἄνθρωποι. Στὴν κολοσσιαία τούτη ἀλλαγὴ συνεισέφερε καὶ ἡ δύναμις τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. Δὲν θὰ ὑπῆρχε ὅμως περιθώριο ἐνδυναμώσεώς των ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦτο τοῦ Θεοῦ, ἐὰν δὲν εἶχε προηγηθῇ ἡ σταύρωσις. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ κύριος τὴν νύκτα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου εἶπε παρηγορῶν τοὺς λυπημένους μαθητάς: «Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς». «Μὴ λυπῆσθε. Εἶναι πρὸς τὸ πνευματικὸν συμφέρον σας ὁ φρικτὸς θάνατος πάνω στὸ Σταυρό ποὺ μὲ περιμένει. Γιατὶ ἐὰν δὲν σταυρωθῶ δὲν θὰ ἐπιφοιτήσῃ στὶς καρδιὲς σας ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος τοῦ Ἁγίου.»

Αὐτοὶ εἶναι οἱ δυὸ βασικοὶ λόγοι ποὺ στάθηκαν ἡ αἰτία ὁ Σταυρὸς νὰ καταστῇ τὸ πανσέβαστο, τὸ πανίερο, τὸ πανάγιο σχῆμα τῆς ὑπερτάτης ἀγάπης καὶ λατρείας κάθε φωτισμένου χριστιανοῦ. Ὑπενθυμίζει τὸ ἀφάνταστο μέγεθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος μας γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τὴν αἰώνια τύχη μας. Μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ γεγονὸς ὅτι ἔγινε ἡ αἰτία νὰ ἀνοίξουν οἱ καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ, οἱ καταρράκτες τῆς χάριτος καὶ τῆς θεϊκῆς Δυνάμεως, ὥστε νὰ ἐπιτύχουμε τὸ κατόρθωμα νὰ γίνουμε καινούργιοι ἄνθρωποι, ἂν βεβαίως τὸ πιστέψουμε ζεστὰ καὶ τὸ θελήσουμε εἰλικρινὰ καὶ τὸ φροντίσουμε μὲ ἀλύγιστη ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή. Αὐτὴ ἡ ἀμέτρητη ἀγάπη καὶ αὐτὴ ἡ γιγαντιαία δύναμις, ποὺ χαρίζει ὁ Σταυρωμένος Θεός, ἔκανε ἕναν λυσσώδη καταδρομέα καὶ σφαγέα τῶν χριστιανῶν, τὸν Παῦλο, φωτισμένον Χριστιανόν, ἀτρόμητον ἀπόστολον καὶ ἐξαίσιον ἅγιον. Γι' αὐτὸ καὶ σὰν ἦχος μεταλλικός, ἦχος βροντώδης, ἦχος ἀπὸ ἄυλες ἀλλὰ πολυάριθμες καὶ ἠχηρότατες καμπᾶνες ἀντιλαλεῖ μέσα σ' ὅλη τὴ χριστιανικὴ παράδοση καὶ τὴν τραντάζει ἡ κραυγὴ τοῦ Μεγάλου τούτου σωσμένου Ἁγίου καὶ Ἀποστόλου: «Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰμὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.» Ἂς μὴ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ πανοικτίρμων θεὸς νὰ ἔχω ἄλλο πρᾶγμα γιὰ νὰ καυχῶμαι, παρὰ μόνο τὸ ματωμένο σχῆμα πάνω στὸ ὁποῖο θανατώθηκε ὁ κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ διὰ μέσου τοῦ Σταυροῦ ἀγάπη του καὶ χάρις μὲ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν ζοφερὴ ἄβυσσο τῆς πλάνης καὶ ἀπὸ τοὺς φαρμακεροὺς σκορπιοὺς τῆς ἁμαρτίας.» Καὶ κάτι πειὸ πολὺ ἀπὸ τὸν καθένα μας ἤξερε ὁ μεγάλος τοῦτος σωσμένος. Ἡ κραυγή του ἀντιλάλησε σὲ ἀμέτρητες καρδιὲς ἀνθρώπων καὶ ἀκολούθησαν τὴν δική του πεῖρα. Καὶ πλημμύρισεν ὁ κόσμος μάρτυρας, ὁσίους καὶ ἁγίους. Εἴθε ἡ κραυγὴ νὰ ἀντιλαλῇ καὶ στὶς καρδιὲς ὅλων μας. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ χάρις θὰ συμπράξουν νὰ γίνουμε καὶ μεῖς ὄντως ἀδελφοὶ τοῦ Σταυρωμένου σωσμένοι καὶ καινούργιοι ἄνθρωποι.

ΜΙΑ ΛΑΪΚΗ ΝΙΚΗ
ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΤΑ ΝΕΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

Ἡ μεταξὺ τοῦ 40οῦ ΚΤΕΥΛ καὶ τῶν 36 βιοπαλαιστῶν αὐτοκινητιστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον δικαιωθῆ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας ἓξ νέων λεωφορείων, πάλη, ἔληξε μὲ πλήρη λαϊκὴν νίκην.

Ἡ τελευταία μάχη τοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος διήρκεσεν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας καὶ ἐνεφάνισε πολλὰς καὶ δραματικὰς φάσεις, ἐδόθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ Βορείου Ἑλλάδος κ. Φραγκίστα. ὅστις ἀκούσας τὸν βουλευτὴν Χαλκιδικῆς κ. Λυσίμαχον Σαραφιανὸν, ἀναπτύξαντα καὶ ὑποστηρίξαντα τὰ αἰτήματα τῶν βιοπαλαιστῶν—αὐτοκινητιστῶν, εὗρεν ἀπολύτως δίκαια ταῦτα καὶ διέταξε τὴν ἄμεσον χορήγησιν τῶν ἀδειῶν.

Οὕτω τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Πέμπτης κατέφθασαν θριαμβευτικῶς εἰς τὴν πόλιν μας τὰ νέα λεωφορεῖα, τὰ ὁποῖα μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθησαν οἱ κάτοικοι, οἱ ὁποῖοι καθ' ὁμάδας προσερχόμενοι τὰ ἐκαμάρωναν καὶ συνέχαιρον τὸν κ. Σαραφιανὸν διὰ τὰς προσπαθείας του πρὸς ἱκανοποίησιν ἑνὸς δικαίου αἰτήματος, ὅπερ ἀπετέλει καὶ λαϊκὴν ἐπιθυμίαν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΧΡΙΣΙΣ ΔΙΔ)ΡΙΟΥ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημ. Σχολείου Πορταριᾶς διακηρύττει ὅτι τὴν 22αν Σεπτεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 ἕως 12 μ. ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐν τῷ καφενείῳ Γεωργίου Σινάκη, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τῆς ἐπιχρίσεως ἐξωτερικῶς τοῦ διδακτηρίου Πορταριᾶς.

Ἡ ἔκπτωσις γίνεται εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (ο)ο) τῶν τιμῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Προϋπολογισμὸς δαπάνης 33.000. Ἐγγύησις συμμετοχῆς 2000 δρχ.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμόν, ἐργολάβοι καὶ ἐμπειροτέχναι.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῆς λεπτομεροῦς διακηρύξεως μεθ' ἁπάντων τῶν σχετικῶν, προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σχολείου κατὰ τὰς ὥρας 12.30' ἕως 1.30' μ.μ.

Ἐν Πορταριᾷ τῇ 8—9—1963
Ὁ Πρόεδρος
τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας
ΑΘ. ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Νέας Τενέδου Χαλκιδικῆς Διακηρύττει ὅτι τὴν 22αν Σεπτεμβρίου 1963 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι, διενεργηθήσεται μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἑνιαίας ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ τιμολογίου τῆς μελέτης συμφώνως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 32)1963 ἀποφάσεως τοῦ Κοιν. Συμβουλίου, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 15 113)1963 τοιαύτης Νομαρχίας Χαλκιδικῆς διὰ τὴν ἀνάδειξιν μειοδότου ἐργασιῶν «Ἀμμοχαλικοστρώσεως τῆς ὁδοῦ πρὸς διακλάδωσιν Ν. Μουδανιῶν—Θεσ)νίκης καὶ κατασκευῆς ρείθρων» προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχ. (50 000).

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι καὶ ἐμπειροτέχναι οἵτινες ἔχουν ἐκτελέσει παρόμοια ἔργα.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχ. (2 500) εἴτε διὰ γραμματίου εἴτε διὰ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῆς μελέτης κλπ. ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Ἐν Ν. Τενέδῳ τῇ 31—8—1963
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΔΗΜ. ΚΑΡΟΥΛΗΣ

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος τὸ ὡς ἄνω Γυμνάσιον θὰ λειτουργήσῃ μὲ πέντε τάξεις ἤτοι ἀπὸ τῆς Α΄. ἕως τῆς Ε΄. τάξεως. Αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ Σχολείου εἶναι μὲ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς τῶν σχολείων ὑγιειναί, ἐπιπροσθέτως θὰ ὑπάρχει καὶ αἴθουσα Χημείου. Διδακτικὸν προσωπικὸν ἄριστον.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ
ΑΝΕΣΤΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τὴν ὥρα ποὺ λαχταριστὰ ἅπλωνε τὰ χέρια του γιὰ νὰ δρέψῃ τοὺς ὥριμους καρποὺς τοῦ ἔργου του, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐπὶ 35 ὁλάκερα χρόνια μόχθησε ὁ ἀξέχαστος Ἀνέστης, δάσκαλος καὶ διευθυντὴς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀρναίας, σκληρὸς κι ἄπονος ὁ φθονερὸς ὁ Χάρος τοὔκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς. Πρόωρος, ἄκαιρος κι ἀναπάντεχος χαμός. Γιαὐτὸ καὶ τόσο τὸν θρηνεῖ ἡ οἰκογένειά του. Τὸν θρηνοῦν οἱ φίλοι του κι ὅλο τὸ χωριό. Τὸν θρηνοῦν οἱ συνάδελφοί του καὶ οἱ μαθηταί του. Τὸν θρηνεῖ ἡ ἐκπαίδευση.

Μὰ καθὼς ξεκίνησε καὶ πορεύεται τὸ στερνὸ κι ἀγύριστο ταξεῖδι του ἀφήνει ἐκτὸς ἀπὸ ἄλλα καὶ μιὰ μνήμη ἀγαθή.

Ἀνάλαφρο νἆναι τὸ χῶμα τῆς δεύτερης πατρίδας του τῆς Ἀρναίας πού τὸν κάλυψε κι ἡ μνήμη του παντοτεινή.

Μ. Π.

Ο ΑΓ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΑΝΕΥ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΟΣ

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 7—9—1963
Πρὸς
Τὴν Διεύθυνσιν
Τῆς Ἐφημερίδος
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Πολύγυρον

Φίλε κ. Διευθυντά

Σᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι στὸν Ἅγιο Πρόδρομο ὑπάρχει ὁμαδικὸ μηλεῶνα ἀπὸ 15.000 μηλεόδενδρα περίπου. Οἱ κάτοικοι τοῦ Προδρόμου ὑπολογίζουν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν μήλων σὲ ἕνα καλὸ ἔσοδο. Ἐπίσης σᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ τοποθεσία τοῦ μηλεῶνος (παραλλήλως πρὸς τὴν Δημοσίαν ὁδὸν) ἀπὸ ὅπου μέρα καὶ νύχτα περνοῦν χιλιάδες αὐτοκίνητα καὶ ἄνθρωποι παντὸς τύπου.

Τὸ πιστεύετε ὅτι ἀπὸ 6)μήνου καὶ πλέον ὁ Ἅγ. Πρόδρομο δὲν ἔχει ἀγροφύλακα; Ποῖος θὰ φυλάξῃ αὐτὴν τὴν περιουσία μας ποὺ ὁποῖος θέλει μέρα καὶ νύχτα, μπορεῖ νὰ φορτώσῃ αὐτοκίνητα ὁλόκληρα μῆλα, χωρὶς νὰ τὸν εἰπῇ κανεὶς τίποτε;

Εἶμαι ἐξουσιοδοτημένος ἀπὸ τοὺς κτηματίας τοῦ Ἁγίου Προδρόμου νὰ ἐκφράσω διὰ τῆς ἀγαπητῆς Ἐφημερίδος σας ἕνα «Ε Υ Γ Ε» στὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας Χαλκιδικῆς.

Μὲ ἄπειρον ἐκτίμησιν
καὶ φιλικώτατα αἰσθήματα
Δ. ΔΙΑΒΑΤΗΣ
δημ)λος Θεσ)νίκης

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Πετροκεράσων Χαλ)κῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 22 Σ)βρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ σχολείου θὰ διενεργηθῇ μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς πρὸς ἀνάδειξιν ἀναδόχου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν νέων ἀφοδευτηρίων τοῦ σχολείου. Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου προϋπελογίσθη ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς εἰς (6 000) δρχ. καὶ ὁ διαγωνισμὸς θὰ γίνῃ μὲ ἔκπτωσιν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου. Δύνανται νὰ λάβουν μέρος πεπειραμένοι ἐμπειροτέχναι. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ζητήσουν πληροφορίας παρὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ σχολείου.

Ἐν Πετροκεράσοις τῇ 9—9—63
Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχ. Ἐφορείας
ΑΛ. ΘΑΣΙΤΗΣ

Η ΣΚΥΡΟΣΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΤΡΥΠΗΤΗΣ—ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29(8)1963
Πρὸς
Τὴν Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς
Δ)νσιν Τεχν. Ὑπηρεσιῶν
Πολύγυρον

Θέμα: Δημοσίευμα, περὶ σκυροστρώσεως τῆς ὁδοῦ Τρυπητῆς Οὐρανουπόλεως πρὸς ἀποτροπὴν διακοπῆς Συγκοινωνίας μετὰ τοῦ Ἁγ. Ὄρους.

Ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3 παρ. 3 καὶ 5 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 119)61 Β. Δ)τος «περὶ καθορισμοῦ λεπτομερειῶν λειτουργίας τῆς παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Ἐρεύνης Παραπόνων», ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν, προσηρτημένως καὶ ἐπὶ ἐπιστροφῇ, ἀπόκομμα τῆς ἐφημερίδος «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» τῆς 25—8—1963 περιέχον δημοσίευμα, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐξετάσητε τὴν δυνατότητα ρυθμίσεως τοῦ ὡς ἄνω θέματος καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει παράσχητε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐφημερίδα τὰς δεούσας διευκρινίσεις τηροῦντες ἡμᾶς ἐνημέρους.

Ὁ Προϊστάμενος
Τύπου τῆς Κ.Υ.Ε.Π.
Βοηθὸς Ἐπόπτης
Λ. ΛΙΝΑΡΑΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΥΣΟΞΥΛΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ διαγωνισμῶν Διαχ)κῆς Ἐπιτροπῆς Ν.Δ. 2180)52 Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας προκηρύσσει δημόσιον ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν α) 40.000 χιλιογράμμων σχίζας ἱσταμένης καὶ β) 30.000 χιλ)μων νεοφύτων καυσοξύλων.

Αἱ προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 21)9)63 εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διαχ)κῆς Ἐπιτροπῆς ὁδὸς Κομνηνῶν ἀρ. 17, τὴν δὲ 12 π.μ. τῆς 22—9—63 ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς διαγωνισμῶν ἐν τῷ καφενείῳ «ΚΟΣΜΙΚΟΝ» ὁδὸς Βασ. Σοφίας ἀρ. 4. Ἐγγύησις συμμετοχῆς 5ο)ο ἐπὶ τῆς προσφορᾶς.

Οἱ ὅροι διακηρύξεως εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διαγωνισμῶν

ΑΓΟΡΑ ΒΡΩΜΗΣ

Ὁ Δασ. Συν)σμὸς Ταξιάρχου «Ο ΧΟΛΟΜΩΝ» προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀγορὰν (7) τόνων βρώμης. Ἡ δημοπρασία θὰ διενεργηθῇ τὴν 22αν Σεπτεμβρίου 1963 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 12—1 μ.μ. εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συν)σμοῦ.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχμαὶ (1.500).

Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συν)σμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΣΩΝΗΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητὸν μου φίλον Ἡρακλῆν Λαμπρόπουλον μνηστευθέντα μετὰ τῆς ἐξαδέλφης μου Μαίρης Δαραβίγκα συγχαίρω θερμῶς, εὐχόμενος ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Τάκης Παπανικολάου

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΚΟΥΡΜΠΕΤΗΣ
ΙΛΑΡΧΟΣ
ΠΟΛΥ Π. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ
ἠρραβωνίσθησαν τὴν 5—9—1963

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΝΘΟΥΣ

Πάντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ λατρευτοῦ μας Συζύγου καὶ Πατέρα Νάκου Νάκου εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ἡ Σύζυγος Στεριανὴ Νάκου
Τέκνα: Ἀντώνιος, Νικόλαος, Μαρία, Κατίνα, Δέσποινα.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας Νομοῦ Χαλ)κῆς, ἡ διανομὴ εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν δασικῶν ἐκτάσεων Πολυγύρου τῶν παραχωρηθεισῶν δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων θὰ λάβῃ χώραν τὴν 25 τρέχοντος ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π.μ. καὶ ἐν τῷ καταστήματι ἡμῶν.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις τοῦ ὡς ἄνω Γυμνασίου θὰ διενεργηθῶσι τὴν 23—24 τρέχοντος μηνός.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἀγαπητὸν μας ἀνεψιὸν Ἡρακλῆν Λαμπρόπουλον Ἐμποροπλοίαρχον καὶ δίδα Μαίρη Δαραβίγκα, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως.

***Οἰκογένεια
Κίτσου Ἰ. Δέλλιου
Θεσ)νίκη***

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Διὰ τὸ πρωτάθλημα Χαλκιδικῆς τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ θρυλικὴ «ΔΟΞΑ» Ὁρμυλίας μεταβᾶσα εἰς Παλαιοχώριον συνέτριψε τὸν ἡρωϊκὸν «ΑΡΗΝ» μὲ 5—2.

Τὰ τέρματα ἐπέτυχον οἱ Μπούϊντας (3) καὶ Καρρᾶς (2). Καλλίτερος τοῦ ἀγῶνος ὁ ἐπανελθὼν ἐκ Γερματίας σέντερ μπὰκ τῆς Δόξης Ν. Βυζαΐτης, ἐνῶ ἐκ τῶν ὑπολοίπων οὐδεὶς ὑστέρησεν. Ἐκ τοῦ Ἄρεως διεκρίθη ὁ τερματοφύλαξ Ἠπέκης καὶ ὁ Δασκαλάκης.

Ἡ νικήτρια ἠγωνίσθη μὲ τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν.

Βαγιωνᾶς. Καρπέτης Βυζαΐτης, Μπούγιας, Μαυροδέλος, Τσαμαγδᾶς, Πατσούρας, Καρρᾶς Βαγιωνᾶς ΙΙ, Μπούϊντας καὶ Ἀνδρεάδης.

Σήμερον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Στάδιον τῆς πόλεώς μας ἡ τοπικὴ «ΝΙΚΗ» θὰ συναντηθῇ εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μετὰ τοῦ «ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΒΟΤΣΗ» Θεσ)νίκης. Ὥρα ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος 4.30 μ.μ.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

«Μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν ἐπληροφορήθην τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς τῶν ἀρραβώνων τῶν ἐκλεκτῶν νέων, συμπατριωτῶν μου, τοῦ κ. Ἡρακλῆ Λαμπροπούλου μετὰ τῆς δος Μαίρης Δαραβίγκα, στοὺς ὁποίους εὔχομαι ὁλοψύχως «ἀνέσπερον εὐτυχίαν.

***Χρ. ΣΧΟΙΝΑΣ
Γεωπόνος Α.Τ.Ε. Νιγρίτης***

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Βουλευτὴς κ. Ἀθαν. Φιλιππίδης, θὰ δεχθῇ μεμονωμένα ἄτομα καὶ ἐπιτροπάς, εἰς τὸ ἐν Πολυγύρῳ πολιτικόν του Γραφεῖον τὴν 19—9—1963 ἡμέραν Πέμπτην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὰ Μέλη τοῦ Σωματείου Ὁδηγῶν Αὐτοκινήτων Χαλκιδικῆς «Ἡ Ἕνωσις» κατόπιν τῆς δικαιώσεως τοῦ ἀγῶνος των διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδειῶν λεωφορείων καὶ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων θεωροῦν ἠθικὴν ὑποχρέωσίν των ὅπως εὐχαριστήσουν δημοσίως τὸν μετατεθέντα εἰς Ἐλασσόνα τέως Διοικητὴν Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς Ταγματάρχην κ. Σπυρίδωνα Καλατζῆν διὰ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν του πρὸς τὸ καλὸν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἀμέριστον συμπαράστασίν του πρὸς δικαίωσιν των.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 13—9—1963
Ὁ Πρόεδρος
ΕΛ. ΚΑΛΑΤΖΗΣ